

Uradni list

Evropske unije

C 232

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 54

6. avgust 2011

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina	Stran
	IV <i>Informacije</i>	

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2011/C 232/01	Zadnja objava Sodišča Evropske unije v <i>Uradnem listu Evropske unije</i> UL C 226, 30.7.2011	1
---------------	--	---

Splošno sodišče

2011/C 232/02	Pritožbeni senat	2
2011/C 232/03	Merila za dodelitev zadev senatom	2
2011/C 232/04	Določitev sodnika, ki bo nadomeščal predsednika Splošnega sodišča v postopkih izdaje začasnih odredb	3

Cena:
3 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

V Objave

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2011/C 232/05	Zadeva C-484/07: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 16. junija 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Rechtbank 's-Gravenhage – Nizozemska) – Fatma Pehlivan proti Staatssecretaris van Justitie („Pridružitveni sporazum EGS-Turčija — Združitev družine — Člen 7, prvi odstavek, prva alineja, Sklepa Pridružitvenega sveta št. 1/80 — Otrok turškega delavca, ki je pri tem prebival več kot tri leta, vendar se je pred iztekom roka treh let, določenega v navedeni določbi, poročil — Nacionalno pravo, po katerem je iz tega razloga mogoče razveljaviti dovoljenje za prebivanje zadevne osebe“)	4
2011/C 232/06	Zadeva C-196/09: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 14. junija 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Chambre de Recours des Écoles européennes) – Paul Miles in drugi proti Evropskim šolam (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Pojem „sodišče države članice“ v smislu člena 267 PDEU — Odbor za pritožbe Evropskih šol — Sistem osebnih prejemkov profesorjev, ki so napoteni v Evropske šole — Neprilagoditev osebnih prejemkov po zmanjšanju vrednosti britanskega funta — Združljivost s členoma 18 PDEU in 45 PDEU)	4
2011/C 232/07	Zadeva C-346/09: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 22. junija 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Gerechtshof te 's-Gravenhage – Nizozemska) – Staat der Nederlanden proti Denkavit Nederland BV in drugi (Kmetijstvo — Zdravstveno varstvo živali — Direktiva 90/425/EGS — Začasna nacionalna uredba za boj proti širjenju goveje spongiformne encefalopatije, ki prepoveduje proizvodnjo in trženje predelanih živalskih beljakovin v krmi za rejne živali — Uporaba te uredbe pred začetkom veljavnosti Odločbe 2000/766/ES, ki določa takšno prepoved — Uporaba te uredbe za dva proizvoda, ki sta lahko izvzeta iz prepovedi, določene s to odločbo — Skladnost z Direktivo 90/425/EGS in odločbama 94/381/ES in 2000/766/ES)	5
2011/C 232/08	Zadeva C-360/09: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 14. junija 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Amtsgericht Bonn – Nemčija) – Pfeleiderer AG proti Bundeskartellamt (Konkurenca — Upravni postopek — Dokumenti in informacije, predložene v okviru nacionalne ureditve o ugodni obravnavi — Možni škodljivi učinki dostopa tretjih do dokumentov za učinkovitost in dobro sodelovanje med organi evropske mreže na področju konkurence)	5
2011/C 232/09	Zadeva C-399/09: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 22. junija 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Nejvyšší správní soud – Češka republika) – Marie Landtová proti Česká správa socialního zabezpečení (Prosto gibanje delavcev — Socialna varnost — Sporazum s področja socialne varnosti, sklenjen med državama članicama pred njunim pristopom k Evropski uniji — Država članica, pristojna za oceno prispevnih dob — Starostna pokojnina — Dodatek, dodeljen samo državljanom države članice s stalnim prebivališčem v tej državi članici)	6

2011/C 232/10	Zadeva C-462/09: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 16. junija 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Stichting de Thuiskopie proti Opus Supplies Deutschland GmbH, Mijndert van der Lee, Hananja van der Lee (Približevanje zakonodaj — Avtorska in sorodne pravice — Direktiva 2001/29/ES — Pravica reproduciranja — Izjeme in omejitve — Izjema privatnega razmnoževanja — Člen 5(2)(b) in (5) — Pravično nadomestilo — Dolžnik pristojbine za financiranje tega nadomestila — Prodaja na daljavo med osebama iz različnih držav članic) 7	7
2011/C 232/11	Zadeva C-536/09: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 16. junija 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Upravnega sodišča Republike Slovenije – Republika Slovenija) – Marija Omejc proti Republikli Sloveniji („Skupna kmetijska politika — Programi pomoči Skupnosti — Integrirani administrativni in kontrolni sistem — Uredba (ES) št. 796/2004 — Preprečitev pregleda na kraju samem — Pojem — Kmet, ki ne živi na kmetijskem gospodarstvu — Zastopnik kmeta — Pojem“) 7	7
2011/C 232/12	Zadeva C-10/10: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 16. junija 2011 – Evropska komisija proti Republikli Avstriji (Neizpolnitev obveznosti države — Prosti pretok kapitala — Možnost odbitja donacij, namenjenih raziskovalnim in izobraževalnim ustanovam — Omejitev možnosti odbitja na donacije, namenjene ustanovam s sedežem na nacionalnem ozemlju) 8	8
2011/C 232/13	Zadeva C-152/10: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 16. junija 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Højesteret – Danska) – Unomedical A/S proti Skatteministeriet (Skupna carinska tarifa — Tarifna uvrstitev — Kombinirana nomenklatura — Plastične drenažne vrečke za dializo, zasnovane izključno za uporabo z dializatorji (umetne ledvice) — Urinske plastične drenažne vrečke, zasnovane izključno za uporabo s katetri — Tarifni številki 9018 in 3926 — Pojma „deli“ in „pribor“ — Drugi proizvodi iz plastičnih mas) 8	8
2011/C 232/14	Zadeva C-212/10: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 16. junija 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach – Republika Poljska) – Logstor ROR Polska Sp z o.o. proti Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach (Obdavčenje — Davek na kapital — Direktiva 69/335/EGS — Posredni davki na zbiranje kapitala — Obdavčitev posojila, ki ga je najela kapitalska družba pri osebi, ki je upravičena do deleža dobička te družbe — Pravica države članice, da ponovno uvede davek, ki je bil odpravljen na dan njenega pristopa k Evropski uniji) 9	9
2011/C 232/15	Zadeva C-317/10 P: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 16. junija 2011 – Union Investment Privatfonds GmbH proti UniCredito Italiano SpA, Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (Pritožba — Znamka Skupnosti — Uredba (ES) št. 40/94 — Člen 8(1)(b) — Besedni znamki UNIWEB in UniCredit Wealth Management — Ugovor imetnika nacionalnih besednih znamk UNIFONDS in UNIRAK ter nacionalne figurativne znamke UNIZINS — Presoja verjetnosti zmede — Verjetnost povezovanja — Serija ali družina znamk) 9	9
2011/C 232/16	Zadeva C-32/10: Sklep Sodišča (peti senat) z dne 11. maja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Varhoven kasacionen sad – Bolgarija) – Toni Georgiev Semerdžiev proti ET Del-Pi-Krasimira Mančeva (Člen 92(1) Poslovnika — Direktiva 90/314/EGS — Paketno potovanje, organizirane počitnice in izleti — Dejansko stanje pred pristopom Republike Bolgarije k Evropski uniji — Očitna nepri- stojnost Sodišča za odgovore na vprašanja za predhodno odločanje) 10	10

2011/C 232/17	Združeni zadevi C-267/10 in C-268/10: Sklep Sodišča (peti senat) z dne 23. maja 2011 (predloga za sprejetje predhodne odločbe Tribunal de première instance de Namur – Belgija) – André Rossius (C-267/10), Marc Collard (C-268/10) proti državi Belgija – SPF Finances (Člen 6(1) PEU — Člen 35 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah — Posest in prodaja tobačnih izdelkov za kajenje — Nacionalne določbe, ki dopuščajo pobiranje trošarin za tobačne izdelke — Očitna nepristojnost Sodišča)	10
2011/C 232/18	Zadeva C-460/10 P: Sklep Sodišča z dne 14. aprila 2011 – Luigi Marcuccio proti Sodišču Evropske unije (Pritožba — Nepogodbena odgovornost — Zastopanje tožeče stranke — Nepooblaščen odvetnik — Vročitev pritožbe — Odškodninski zahtevek — Sodišče Evropske unije — Zavrnitev — Ničnostna tožba — Domnevno utrpjena škoda — Odškodninska tožba — Pritožba, ki je delno očitno nedopustna in delno očitno neutemeljena)	11
2011/C 232/19	Zadeva C-613/10: Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 15. aprila 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Commissione tributaria provinciale di Parma – Italija) – Danilo Debiasi proti Agenzia delle Entrate, Ufficio di Parma (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Očitna nedopustnost)	11
2011/C 232/20	Zadeva C-180/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Bíróság (Madžarska) 18. aprila 2011 – Bericap Záródástechnikai Bt. proti Plastinnova 2000 Kft.	11
2011/C 232/21	Zadeva C-204/11 P: Pritožba, ki jo je Fédération Internationale de Football Association (FIFA) vložila 27. aprila 2011 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 17. februarja 2011 v zadevi T-385/07, Fédération Internationale de Football Association (FIFA) proti Evropski komisiji	12
2011/C 232/22	Zadeva C-205/11 P: Pritožba, ki jo je Fédération Internationale de Football Association (FIFA) vložila 27. aprila 2011 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 17. februarja 2011 v zadevi T-68/08, Fédération Internationale de Football Association (FIFA) proti Evropski komisiji	13
2011/C 232/23	Zadeva C-218/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Ítéltábla (Madžarska) 11. maja 2011 – Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság, Hochtief Construction AG Magyarországi Fióktelepe proti Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság	14
2011/C 232/24	Zadeva C-219/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 11. maja 2011 – BrainProducts GmbH proti BioSemi V.O.F. in drugim	15
2011/C 232/25	Zadeva C-221/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (Nemčija) 11. maja 2011 – Leyla Ecem Demirkan proti Zvezni republiki Nemčiji	15
2011/C 232/26	Zadeva C-234/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 16. maja 2011 vložilo Administrativen Sad Varna (Bolgarija) – TEČ Haskovo AD proti Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenie na izpalnenieto“, grad Varna, pri Centralno upravljenie na Nacionalnata agencija po prihodite (direktor direktorata „Pritožbe in vodenje izvršbe“ v Varni pri centralni upravi Nacionalne agencije za prihodke)	15

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2011/C 232/27	Zadeva C-241/11: Tožba, vložena 19. maja 2011 – Evropska komisija proti Češki republiki	16
2011/C 232/28	Zadeva C-249/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen Sad Sofiagrad (Bolgarija) 19. maja 2011 – Hristo Byankov proti Glaven sekretar na Ministerstvo na vatrešnite raboti (generalni sekretar ministrstva za notranje zadeve)	17
2011/C 232/29	Zadeva C-254/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 25. maja 2011 vložilo Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Madžarska) – Oskar Shomodí proti Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége	17
2011/C 232/30	Zadeva C-262/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen sad Sofiagrad (Bolgarija) 26. maja 2011 – Kremikovtzi AD proti Ministar na ikonomikata, energetikata i turizma i zamestnik-ministar na ikonomikata, energetikata i turizma (minister za gospodarstvo, energetiko in turizem ter namestnik ministra za gospodarstvo, energetiko in turizem)	18
2011/C 232/31	Zadeva C-269/11: Tožba, vložena 31. maja 2011 – Evropska komisija proti Češki republiki	19
2011/C 232/32	Zadeva C-271/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Symvoulío tis Epikrateias (državni svet, Grčija) 31. maja 2011 – Techniko Epimelitirio Ellados (TEE) in drugi proti Ypourgoi Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis; Metaforon kai Epikoinonion; Oikonomias kai Oikonomikon	19
2011/C 232/33	Zadeva C-293/11: Tožba, vložena 9. junija 2011 – Evropska komisija proti Helenski republiki	21
2011/C 232/34	Zadeva C-295/11: Tožba, vložena 10. junija 2011 – Italijanska republika proti Svetu Evropske unije	21
2011/C 232/35	Zadeva C-298/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen sad Varna (Bolgarija) 14. junija 2011 – Dobrudzhanska petrolna kompania AD proti Direktor na Direksia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto“, grad Varna, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Direktor der Direktion „Anfechtung und Vollzugsverwaltung“ Varna bei der Zentralverwaltung der Nationalen Agentur für Einnahmen)	22
2011/C 232/36	Zadeva C-547/09: Sklep predsednika Sodišča z dne 20. maja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberlandesgericht Innsbruck – Avstrija) – Pensionsversicherungsanstalt proti Andrea Schwabu	23
2011/C 232/37	Zadeva C-341/10: Sklep predsednika Sodišča z dne 17. maja 2011 – Evropska komisija proti Republiki Poljski	23
2011/C 232/38	Zadeva C-437/10: Sklep predsednika Sodišča z dne 20. maja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Judicial de Vieira do Minho – Portugalska) – Manuel Alfonso Esteves proti Axa – Seguros de Portugal SA	23
2011/C 232/39	Združeni zadevi C-622/10 in C-623/10: Sklep predsednika Sodišča z dne 7. junija 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe tribunal de première instance de Namur – Belgija) – Rémi Paquet (C-622/10), Adrien Daxhelet (C-623/10) proti državi Belgiji – SFP Finances	23

2011/C 232/40	Zadeva C-110/11: Sklep predsednika Sodišča z dne 17. maja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Minister van Financiën proti G. in 't Veld ...	23
---------------	---	----

Splošno sodišče

2011/C 232/41	Zadeva T-471/09: Sodba Splošnega sodišča z dne 28. junija 2011 – Oetker Nahrungsmittel proti UUNT – Bonfait (Buonfatti) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti Buonfatti — Prejšnja Benelux besedna znamka Bonfait — Neobstoje verjetnosti zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009).....	24
2011/C 232/42	Zadeva T-475/09: Sodba Splošnega sodišča z dne 28. junija 2011 – ATB Norte proti UUNT – Bricocenter Italia (BRICO CENTER) („Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti BRICO CENTER — Prejšnji figurativni znamki Skupnosti ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro in CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009“).....	24
2011/C 232/43	Zadeva T-476/09: Sodba Splošnega sodišča z dne 28. junija 2011 – ATB Norte proti UUNT – Bricocenter Italia (BRICO CENTER) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti BRICO CENTER — Prejšnji figurativni znamki Skupnosti ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro in CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)	25
2011/C 232/44	Zadeva T-477/09: Sodba Splošnega sodišča z dne 28. junija 2011 – ATB Norte proti UUNT – Bricocenter Italia (BRICO CENTER) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti BRICO CENTER — Prejšnji figurativni znamki Skupnosti ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro in CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)	25
2011/C 232/45	Zadeva T-478/09: Sodba Splošnega sodišča z dne 28. junija 2011 – ATB Norte proti UUNT – Bricocenter Italia (BRICO CENTER) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti BRICO CENTER — Prejšnji figurativni znamki Skupnosti ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro in CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)	26
2011/C 232/46	Zadeva T-479/09: Sodba Splošnega sodišča z dne 28. junija 2011 – ATB Norte proti UUNT – Bricocenter Italia (BRICO CENTER Garden) („Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti BRICO CENTER Garden — Prejšnji figurativni znamki Skupnosti ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro in CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009“).....	26

2011/C 232/47	Zadeva T-480/09: Sodba Splošnega sodišča z dne 28. junija 2011 – ATB Norte proti UUNT – Bricocenter Italia (BRICOCENTER) („Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti BRICOCENTER — Prejšnji figurativni znamki Skupnosti ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro in CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009“)	27
2011/C 232/48	Zadeva T-481/09: Sodba Splošnega sodišča z dne 28. junija 2011 – ATB Norte proti UUNT – Bricocenter Italia (maxi BRICO CENTER) („Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti maxi BRICO CENTER — Prejšnji figurativni znamki Skupnosti ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro in CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Relativni razlogi za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009“)	27
2011/C 232/49	Zadeva T-482/09: Sodba Splošnega sodišča z dne 28. junija 2011 – ATB Norte proti UUNT – Bricocenter Italia (BRICO CENTER Città) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti BRICO CENTER Città — Prejšnji figurativni znamki Skupnosti ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro in CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)	28
2011/C 232/50	Zadeva T-483/09: Sodba Splošnega sodišča z dne 28. junija 2011 – ATB Norte proti UUNT – Bricocenter Italia (Affiliato BRICO CENTER) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti Affiliato BRICO CENTER — Prejšnji figurativni znamki Skupnosti ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro in CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)	28
2011/C 232/51	Zadeva T-487/09: Sodba Splošnega sodišča z dne 28. junija 2011 – ReValue Immobilienberatung proti UUNT (ReValue) (Znamka Skupnosti — Prijava figurativne znamke Skupnosti ReValue — Delna zavrnitev registracije — Absolutni razlog za zavrnitev — Opisnost — Člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Obveznost obrazložitve — Člen 75 Uredbe št. 207/2009)	29
2011/C 232/52	Zadeva T-207/07 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 10. junija 2011 – Eurallumina proti Komisiji (Začasna odredba — Državne pomoči — Odločba, s katero je bila pomoč razglašena za nezdržljivo s skupnim trgov in naloženo njeno povračilo — Odložitev izvršitve — Neobstoj nujnosti)	29
2011/C 232/53	Zadeva T-259/10: Sklep Splošnega sodišča z dne 15. junija 2010 – Ax proti Svetu (Ničnostna tožba — Finančna pomoč unije državi članici, ki je v resnih gospodarskih in finančnih težavah — Ureditev, ki vzpostavlja pogoje in postopek dodelitve finančne pomoči Unije — Člen 263, četrti pododstavek, PDEU — Neobstoj neposredne zaveznosti — Nedopustnost)	29
2011/C 232/54	Zadeva T-199/11 P: Pritožba, ki jo je 30. marca 2011 vložil Guido Strack zoper sodbo, ki jo je 20. januarja 2011 izdalo Sodišče za uslužbenca v zadevi F-132/07, Strack proti Komisiji	30

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2011/C 232/55	Zadeva T-251/11: Tožba, vložena 18. maja 2011 – Republika Avstrija proti Komisiji	30
2011/C 232/56	Zadeva T-268/11 P: Pritožba, ki jo je 26. maja 2011 vložila Evropska komisija zoper sodbo Sodišča za uslužbence z dne 15. marca 2011 v zadevi F-120/07, Strack proti Komisiji	31
2011/C 232/57	Zadeva T-274/11 P: Pritožba, ki jo je 25. maja 2011 vložil VE (*) zoper sodbo, ki jo 15. marca 2011 izdalo Sodišče za uslužbence v zadevi F-28/10, VE (*) proti Komisiji	32
2011/C 232/58	Zadeva T-275/11: Tožba, vložena 27. maja 2011 – TF1 proti Komisiji	32
2011/C 232/59	Zadeva T-276/11: Tožba, vložena 31. maja 2011 – Carlotti proti Parlamentu	33
2011/C 232/60	Zadeva T-279/11: Tožba, vložena 30. maja 2011 – T&L Sugars in Sidul Açúcares proti Komisiji	33
2011/C 232/61	Zadeva T-284/11: Tožba, vložena 7. junija 2011 – Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones proti UUNT – MIP Metro (METROINVEST)	35
2011/C 232/62	Zadeva T-286/11 P: Pritožba, ki jo je 6. junija 2011 vložil Luigi Marcuccio zoper sklep, ki ga je 16. marca 2011 izdalo Sodišče za uslužbence v zadevi F-21/10, Marcuccio proti Komisiji	35
2011/C 232/63	Zadeva T-291/11: Tožba, vložena 9. junija 2011 – Portovesme proti Komisiji	36
2011/C 232/64	Zadeva T-299/11: Tožba, vložena 6. junija 2011 – European Dynamics Luxembourg in drugi proti UUNT	37
2011/C 232/65	Zadeva T-305/11: Tožba, vložena 8. junija 2011 – Italmobiliare proti Komisiji	38

Sodišče za uslužbence Evropske unije

2011/C 232/66	Zadeva F-50/09: Sodba Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 12. maja 2011 – Missir Mamachi di Lusignano proti Komisiji (Javni uslužbenci — Uradniki — Odškodninska tožba — Pravilo o skladnosti zahtevka, pritožbe in tožbe na področju odškodnin — Kontradiktornost postopka — Uporaba tajnega dokumenta z oznako „Restreint UE“ v sodnem postopku — Nepogodbena odgovornost institucij — Krivdna odgovornost — Vzročna zveza — Več vzrokov za nastanek škode — Dejanje tretjega — Objektivna odgovornost — Dolžnost pomoči — Obveznost institucije, da zagotovi varovanje svojega osebja — Umor uradnika in njegove soproge s strani tretje osebe — Izguba možnosti za preživetje)	39
---------------	---	----

2011/C 232/67	Zadeva F-84/09: Sodba Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 7. junija 2011 – Larue in Seigneur proti ECB (Javni uslužbenci — Zaposleni pri ECB — Plača — Splošna prilagoditev plač — Neupoštevanje metodologije za izračun)	39
2011/C 232/68	Zadeva F-22/10: Sodba Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 25. maja 2011 – Bombín Bombín proti Komisiji (Javni uslužbenci — Uradniki — Dopust iz osebnih razlogov — Letni dopust — Prenos dopusta — Uradnik, ki mu je delovno razmerje prenehalo — Denarno nadomestilo)	39
2011/C 232/69	Zadeva F-49/10: Sodba Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 28. junija 2011 – De Nicola proti Evropski investicijski banki (Javni uslužbenci — Osebe Evropske investicijske banke — Zdravstveno zavarovanje — Zavrnitev povrnitve stroškov zdravljenja — Predlog za določitev neodvisnega zdravnika — Razumni rok)	40
2011/C 232/70	Zadeva F-55/10: Sodba Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 28. junija 2011 – AS proti Komisiji (Javni uslužbenci — Uradniki — Razpis prostega delovnega mesta — Zavrnitev prijave — Pravni interes — Invalidni uradnik — Neločljivost odločbe o zavrnitvi prijave in odločbe o imenovanju — Neobstoj — Razlikovanje med uradniki iz iste funkcionalne skupine in razreda, ki so v različnem kariernem toku — Usklajenost med nazivom in delovnim mestom)	40
2011/C 232/71	Zadeva F-64/10: Sodba Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 7. junija 2011 – Mantzouratos proti Parlamentu (Javni uslužbenci — Uradniki — Napredovanje — Napredovalno obdobje 2009 — Odločba o nenapredovanju — Dopustnost ugovora nezakonitosti — Primerjalna ocena uspešnosti — Očitna napaka pri presoji)	40
2011/C 232/72	Zadeva F-66/10: Sodba Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 12. maja 2011 – AQ proti Komisiji (Javni uslužbenci — Uradniki — Ocenjevalno poročilo — Ocenjevalno obdobje 2009 — Naziv ocenjevalca, ki je nižji od naziva uslužbenca — Ocena učinkovitosti za del referenčnega obdobja — Nedoločitev ciljev, ki jih mora uslužbenec doseči)	41
2011/C 232/73	Zadeva F-128/10: Sodba Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 28. junija 2011 – Mora Carrasco in drugi proti Parlamentu (Javni uslužbenci — Uradniki — Medinstitucionalna premestitev med ocenjevalnim obdobjem, v katerem bi uradnik napredoval v svoji matični instituciji — Institucija, ki je pristojna za odločitev o napredovanju premeščenega uradnika)	41
2011/C 232/74	Zadeva F-74/07 RENV: Sklep Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 25. maja 2011 – Meierhofer proti Komisiji (Javni uslužbenci — Zaposlovanje — Javni natečaj — Kandidat, ki ne uspe na ustnem preizkusu — Obveznost obrazložitve — Pravila, ki veljajo za delo komisije)	41
2011/C 232/75	Zadeva F-33/10: Sklep Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 22. junija 2011 – Lebedef proti Komisiji (Javni uslužbenci — Uradniki — Ocenjevalno obdobje 2007 — Karierno ocenjevalno poročilo — SDI člena 43 Kadrovskih predpisov — Poročilo, sestavljeno po razglasitvi sodbe v zadevi F-36/07 — Očitna nedopustnost)	42

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2011/C 232/76	Zadeva F-88/10: Sklep Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 30. junija 2011 – Van Asbroeck proti Komisiji (Javni uslužbenci — Uradniki — Odločba o razvrstitvi v vmesni naziv — Zahteva za ponovni preizkus — Novo bistveno dejstvo — Neobstoj — Očitno nedopustna tožba) 42	42
2011/C 232/77	Zadeva F-125/10: Sklep Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 29. junija 2011 – Schuerewegen proti Parlamentu (Javni uslužbenci — Uradniki — Ukrep odstranitve z delovnega mesta — Odvzem službene izkaznice — Odvzem pravice do dostopa do računalniškega omrežja — Predhodna upravna pritožba — Elektronski prenos — Dejanska seznanitev s strani uprave — Zamuda — Očitna nedopustnost) 42	42
2011/C 232/78	Zadeva F-90/10: Sklep Sodišča za uslužbence z dne 20. maja 2011 – Florentiny proti Parlamentu 43	43
2011/C 232/79	Zadeva F-93/10: Sklep Sodišča za uslužbence z dne 25. maja 2011 – AL proti Parlamentu 43	43
2011/C 232/80	Zadeva F-120/10: Sklep Sodišča za uslužbence z dne 27. aprila 2011 – AR proti Komisiji 43	43

IV

*(Informacije)*INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE
UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

(2011/C 232/01)

Zadnja objava Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije

UL C 226, 30.7.2011

Prejšnje objave

UL C 219, 23.7.2011

UL C 211, 16.7.2011

UL C 204, 9.7.2011

UL C 194, 2.7.2011

UL C 186, 25.6.2011

UL C 179, 18.6.2011

Ti teksti so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SPLOŠNO SODIŠČE

Pritožbeni senat

(2011/C 232/02)

Splošno sodišče je 6. julija 2011 odločilo, da bodo za obdobje od 1. septembra 2011 do 31. avgusta 2013 pritožbeni senat sestavljali predsednik Splošnega sodišča in izmenično po dva predsednika senata.

Sodniki, ki zasedajo s predsednikom pritožbenega senata v razširjeni sestavi petih sodnikov, so trije sodniki iz sestave, ki ji je bila zadeva prvotno predložena v odločanje, in izmenično po dva predsednika senata.

Merila za dodelitev zadev senatom

(2011/C 232/03)

Splošno sodišče je 6. julija 2011 v skladu s členom 12 Poslovnika za dodelitev zadev senatom za obdobje od 1. septembra 2011 do 31. avgusta 2013 določilo ta merila:

1. Pritožbe zoper odločbe Sodišča za uslužbence se dodelijo pritožbenemu senatu nemudoma po vložitvi vloge, kar ne vpliva na poznejšo uporabo členov 14 in 51 Poslovnika.
2. Zadeve, razen tistih iz prvega odstavka, se dodelijo senatom treh sodnikov nemudoma po vložitvi vloge, kar ne vpliva na poznejšo uporabo členov 14 in 51 Poslovnika.

Zadeve iz tega odstavka se dodelijo senatom po treh različnih vrstnih redih, določenih glede na zaporedje, v katerem so bile vpisane v sodnem tajništvu:

- za zadeve v postopkih glede pravil o konkurenci, ki se uporabljajo za podjetja, pravil o državnih pomočeh in pravil o trgovinskih zaščitnih ukrepih;
- za zadeve glede pravic intelektualne lastnine, ki jih določa člen 130(1) Poslovnika;
- za vse druge zadeve.

V okviru navedenega vrstnega reda se dva senata treh sodnikov, ki odločata v sestavi štirih sodnikov, upoštevata dvakrat ob vsaki tretji dodelitvi.

Predsednik Splošnega sodišča lahko od tega vrstnega reda odstopi le zato, da bi upošteval medsebojno povezanost zadev ali da bi zagotovil enakomerno porazdelitev dela.

Določitev sodnika, ki bo nadomeščal predsednika Splošnega sodišča v postopkih izdaje začasnih odredb

(2011/C 232/04)

Splošno sodišče je 6. julija 2011 v skladu s členom 106 Poslovnika odločilo, da bo v obdobju od 1. septembra 2011 do 31. avgusta 2012 namesto predsednika Splošnega sodišča, če bo ta odsoten ali zadržan, o predlogih za izdajo začasnih odredb odločal sodnik Prek.

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 16. junija 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Rechtbank 's-Gravenhage – Nizozemska) – Fatma Pehlivan proti Staatssecretaris van Justitie

(Zadeva C-484/07) ⁽¹⁾

(„Pridružitveni sporazum EGS-Turčija — Združitev družine — Člen 7, prvi odstavek, prva alineja, Sklepa Pridružitvenega sveta št. 1/80 — Otrok turškega delavca, ki je pri tem prebival več kot tri leta, vendar se je pred iztekom roka treh let, določenega v navedeni določbi, poročil — Nacionalno pravo, po katerem je iz tega razloga mogoče razveljaviti dovoljenje za prebivanje zadevne osebe“)

(2011/C 232/05)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Rechtbank's-Gravenhage, zittinghoudende te Roermond

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Fatma Pehlivan

Tožena stranka: Staatssecretaris van Justitie

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Rechtsbank te's-Gravenhage, zittinghoudende te Roermond (Nizozemska) – Razlaga člena 7, prvi odstavek, prva alineja, Sklepa št. 1/80 z dne 19. septembra 1980 o razvoju pridružitve, ki ga je sprejel Pridružitveni svet, ki je bil ustanovljen s Sporazumom o pridružitvi med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Turčijo – Otrok turškega delavca, ki je prebival pri njem najmanj tri leta, vendar se je v tem obdobju poročil v Turčiji s turškim državljanom, ne da bi o tem obvestil pristojne organe.

Izrek

Člen 7, prvi odstavek, prva alineja, Sklepa Pridružitvenega sveta, ustanovljenega s Sporazumom o pridružitvi med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Turčijo, št. 1/80 z dne 19. septembra 1980 o razvoju pridružitve je treba razlagati tako:

— ta določba nasprotuje ureditvi države članice, v skladu s katero družinski član, ki mu je bilo pravilno dovoljeno, da se pridruži turškemu delavcu migrantu, ki je že vključen na zakoniti trg dela te države, pravice iz naslova združitve družine na podlagi te določbe izgubi zgolj zato, ker po tem, ko postane polnoleten, sklene zakonsko zvezo, pa čeprav v prvih treh letih svojega prebivanja v državi članici gostiteljici še naprej prebiva pri tem delavcu;

— turški državljan – kot je tožeča stranka v postopku v glavni stvari – na katerega se ta določba nanaša, lahko na podlagi nje ne glede na to, da je pred iztekom obdobja treh let, določenega v tej določbi, sklenil zakonsko zvezo, veljavno uveljavlja pravico do prebivanja v državi članici gostiteljici, če je v vsem tem obdobju dejansko živel pod isto streho kot turški delavec migrant, zaradi katerega mu je bil iz naslova združitve družine dovoljen vstop na ozemlje te države članice.

⁽¹⁾ UL C 8, 12.1.2008.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 14. junija 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Chambre de Recours des Écoles européennes) – Paul Miles in drugi proti Evropskim šolam

(Zadeva C-196/09) ⁽¹⁾

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Pojem „sodišče države članice“ v smislu člena 267 PDEU — Odbor za pritožbe Evropskih šol — Sistem osebnih prejemkov profesorjev, ki so napoteni v Evropske šole — Neprilagoditev osebnih prejemkov po zmanjšanju vrednosti britanskega funta — Združljivost s členoma 18 PDEU in 45 PDEU)

(2011/C 232/06)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Odbor za pritožbe Evropskih šol

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Paul Miles, Robert Watson Mac Donald

Tožena stranka: Evropske šole

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Odbor za pritožbe Evropskih šol – Razlaga členov 12 ES, 39 ES in 234 ES – Pojem nacionalnega sodišča v smislu člena 234 ES – Sistem osebnih prejemkov profesorjev, ki so napoteni na Evropske šole – Neprilagoditev osebnih prejemov po zmanjšanju vrednosti britanskega funta – Kršitev načel enakega obravnavanja in prostega gibanja delavcev

Izrek

Sodišče Evropske unije ni pristojno za odločanje o predlogu za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložil odbor za pritožbe Evropskih šol.

(¹) UL C 193, 15.8.2009.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 22. junija 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe *Gerechtshof te 's-Gravenhage – Nizozemska*) – Staat der Nederlanden proti Denkvit Nederland BV in drugi

(Zadeva C-346/09) (¹)

(Kmetijstvo — Zdravstveno varstvo živali — Direktiva 90/425/EGS — Začasna nacionalna uredba za boj proti širjenju goveje spongiformne encefalopatije, ki prepoveduje proizvodnjo in trženje predelanih živalskih beljakovin v krmi za rejne živali — Uporaba te uredbe pred začetkom veljavnosti Odločbe 2000/766/ES, ki določa takšno prepoved — Uporaba te uredbe za dva proizvoda, ki sta lahko izvzeta iz prepovedi, določene s to odločbo — Skladnost z Direktivo 90/425/EGS in odločbama 94/381/ES in 2000/766/ES)

(2011/C 232/07)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Gerechtshof te 's-Gravenhage Nizozemska

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Staat der Nederlanden

Tožene stranke: Denkvit Nederland BV, Cehave Landbouwbelaug Voeders BV, Arie Blok BV, Internationale Handelsmaatschappij „Demeter“ BV

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Gerechtshof 's Gravenhage – Razlaga Direktive Sveta 90/425/EGS z dne 26. junija 1990 o veterinarskih in zootehničnih pregledih, ki se zaradi

vzpostavitve notranjega trga izvajajo v trgovini znotraj Skupnosti z nekaterimi živimi živalmi in proizvodi (UL L 224, str. 29), Odločbe Komisije 94/381/ES z dne 27. junija 1994 o nekaterih ukrepih zaščite glede goveje spongiformne encefalopatije in krmjenja s krmili, pridobljenimi iz sesalcev (UL L 172, str. 23), Odločba Sveta 2000/766/ES z dne 4. decembra 2000 o določenih varstvenih ukrepih glede transmisivnih spongiformnih encefalopatij in uporabe živalskih beljakovin v prehrani živali (UL L 306, str. 32) in Odločbe Komisije 2001/9/ES z dne 29. decembra 2000 o ukrepih za nadzor, ki so potrebni za izvajanje Odločbe Sveta 2000/766/ES o določenih varstvenih ukrepih glede transmisivnih spongiformnih encefalopatij in uporabe živalskih beljakovin v prehrani živali (UL 2001, L 2, str. 32) – Nacionalna ureditev, s katero je prepovedana proizvodnja in trgovina s predelanimi živalskimi beljakovinami za krmljenje rejnih živali – Datum začetka veljavnosti in prehodno obdobje

Izrek

Pravo Unije, zlasti Direktiva Sveta z dne 26. junija 1990 o veterinarskih in zootehničnih pregledih, ki se zaradi vzpostavitve notranjega trga izvajajo v trgovini znotraj Skupnosti z nekaterimi živimi živalmi in proizvodi (90/425/EGS) ter odločbi Komisije z dne 27. junija 1994 o nekaterih ukrepih zaščite glede goveje spongiformne encefalopatije in krmjenja z beljakovinami, pridobljenimi iz sesalcev (94/381/ES) in Sveta z dne 4. decembra 2000 o nekaterih varstvenih ukrepih glede transmisivnih spongiformnih encefalopatijah in uporabi živalskih beljakovin v krmi (2000/766/ES) ne nasprotujejo nacionalni uredbi, ki zaradi varstva pred govejo spongiformno encefalopatijo določa začasno prepoved proizvodnje in trženja predelanih živalskih beljakovin v krmi za rejne živali, če so bile razmere v zadevni državi članici izredne in so upravičevale takojšnje sprejetje takšnih ukrepov zaradi tehničnih razlogov varovanja javnega zdravja in zdravja živali. Predložitevno sodišče mora preveriti, ali je ta zadnji pogoj izpolnjen in ali je bilo spoštovano načelo sorazmernosti.

(¹) UL C 282, 21.11.2009.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 14. junija 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe *Amtsgericht Bonn – Nemčija*) – Pfliegerer AG proti Bundeskartellamt

(Zadeva C-360/09) (¹)

(Konkurenca — Upravni postopek — Dokumenti in informacije, predložene v okviru nacionalne ureditve o ugodni obravnavi — Možni škodljivi učinki dostopa tretjih do dokumentov za učinkovitost in dobro sodelovanje med organi evropske mreže na področju konkurence)

(2011/C 232/08)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Amtsgericht Bonn

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Pfeleiderer AG

Tožena stranka: Bundeskartellamt

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Amtsgericht Bonn – Razlaga določb prava Skupnosti s področja omejevalnih ravnanj, zlasti členov 11 in 12 Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL L 1, str. 1) in povezanih določb člena 10, drugi odstavek, ES in člena 3(1)(g) ES – Dokumenti in informacije, ki so jih prosilci za ugodno obravnavo predložili organom za varstvo konkurence držav članic v okviru nacionalne ureditve o ugodni obravnavi – Možni škodljivi učinki dostopa tretjih do teh dokumentov za učinkovitost in dobro sodelovanje med organi evropske mreže na področju konkurence

Izrek

Določbe prava Unije na področju omejevalnih sporazumov in zlasti Uredbo Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 101 PDEU in 102 PDEU je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo temu, da bi se osebi, ki je oškodovana zaradi kršitve konkurenčnega prava Unije in želi pridobiti odškodnino, dovolil vpogled v dokumentacijo o postopku ugodne obravnave, ki zadeva storilca te kršitve. Vendar morajo sodišča držav članic na podlagi svoje nacionalne zakonodaje in s tehtanjem interesov, ki jih varuje pravo Unije, določiti pogoje, pod katerimi mora biti tak vpogled odobren ali zavrnjen.

(¹) UL C 297, 5.12.2009.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 22. junija 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Nejvyšší správní soud – Češka republika) – Marie Landtová proti Česká správa socialního zabezpečení

(Zadeva C-399/09) (¹)

(Prosto gibanje delavcev — Socialna varnost — Sporazum s področja socialne varnosti, sklenjen med državama članicama pred njunim pristopom k Evropski uniji — Država članica, pristojna za oceno prispevnih dob — Starostna pokojnina — Dodatek, dodeljen samo državljanom države članice s stalnim prebivališčem v tej državi članici)

(2011/C 232/09)

Jezik postopka: češčina

Predložitevno sodišče

Nejvyšší správní soud

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Marie Landtová

Tožena stranka: Česká správa socialního zabezpečení

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Nejvyšší správní soud – Razlaga člena 12 ES in členov 3(1), 7(2)(c), 10 in 46 ter točke 6 dela A Priloge III Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL L 149, str. 2) – Starostna pokojnina – Določitev države članice, ki je pristojna za oceno dopoljenih zavarovalnih dob – Vpliv zakonodaje Skupnosti na sporazum s področja socialne varnosti, sklenjen med državama članicama pred njunim pristopom k Evropski uniji

Izrek

1. Določbe dela A, točka 6, Priloge III k Uredbi Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v različici, ki je bila spremenjena in posodobljena z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996, kakor je bila spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 629/2006 z dne 5. aprila 2006, v povezavi s členom 7(2)(c) te uredbe ne nasprotujejo nacionalnemu pravilu, kakršno je to v sporu o glavni stvari, ki določa izplačevanje dodatka k dajatvi za starost, kadar je znesek te dajatve, dodeljen v skladu s členom 20 dvostranskega sporazuma med Češko republiko in Slovaško republiko z dne 29. oktobra 1992, sprejetega v okviru ukrepov za ureditev razmer po delitvi Češke in slovaške federativne republike dne 31. decembra 1992, nižji od tistega, ki bi bil dodeljen, če bi bila starostna pokojnina izračunana po pravu Češke republike.
2. Povezane določbe členov 3(1) in 10 Uredbe št. 1408/71 v različici, ki je bila spremenjena in posodobljena z Uredbo št. 118/97, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 629/2006, nasprotujejo nacionalnemu pravilu, kakršno je to v sporu o glavni stvari, ki omogoča izplačevanje dodatka k dajatvi za starost samo češkim državljanom s stalnim prebivališčem na ozemlju Češke republike, pri čemer pa se na podlagi prava Unije ne zahteva, da bi to nujno moralo povzročiti, da so osebe, ki izpolnjujejo ta pogoja, prikrajšane za ta dodatek.

(¹) UL C 24, 30.1.2010.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 16. junija 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Stichting de Thuiskopie proti Opus Supplies Deutschland GmbH, Mijndert van der Lee, Hananja van der Lee

(Zadeva C-462/09) ⁽¹⁾

(Približevanje zakonodaj — Avtorska in sorodne pravice — Direktiva 2001/29/ES — Pravica reproduciranja — Izjeme in omejitve — Izjema privatnega razmnoževanja — Člen 5(2)(b) in (5) — Pravično nadomestilo — Dolžnik pristojbine za financiranje tega nadomestila — Prodaja na daljavo med osebama iz različnih držav članic)

(2011/C 232/10)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Stichting de Thuiskopie

Tožene stranke: Opus Supplies Deutschland GmbH, Mijndert van der Lee, Hananja van der Lee

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe - Hoge Raad der Nederlanden – Razlaga člena 5(2)(b) in (5) Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi (UL L 167, str. 10) - Pravica reproduciranja - Pravično nadomestilo - Prodaja na daljavo med osebama iz različnih držav članic – Zakonodaja, ki ne dovoljuje prejema nadomestila

Izrek

1. Določbe Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi, zlasti člen 5(2)(b) in (5), je treba razlagati tako, da končni uporabnik, ki za privatne namene reproducira varovano delo, načeloma dolguje pravično nadomestilo iz člena 5(2)(b). Vendar lahko države članice uvedejo pristojbino za privatno razmnoževanje, ki jo plačajo osebe, ki temu končnemu uporabniku dajejo na razpolago opremo, aparate in nosilce za reproduciranje, saj imajo te osebe možnost, da znesek te pristojbine prenesejo v ceno navedenega dajanja na razpolago, ki jo plača končni uporabnik.
2. Direktivo 2001/29, zlasti člen 5(2)(b) in (5), je treba razlagati tako, da mora država članica, ki je uvedla sistem pristojbine za

privatno razmnoževanje, ki jo mora plačati proizvajalec ali uvoznik nosilcev za reproduciranje varovanih del na ozemlju, na katerem je avtorjem nastala škoda, ker so kupci, ki tam prebivajo, uporabljali njihova dela za privatne namene, zagotoviti, da ti avtorji dejansko dobijo pravično nadomestilo, katerega namen je, da se jim povrne ta škoda. V zvezi s tem zgolj to, da ima prodajalec opreme, aparatov ali nosilcev za reproduciranje, ki je podjetnik, sedež v drugi državi članici od tiste, v kateri prebivajo kupci, na to obveznost rezultata ne vpliva. Nacionalno sodišče mora, če pravičnega nadomestila ni mogoče pobrati od kupcev, nacionalno pravo razlagati tako, da to nadomestilo plača dolžnik podjetnik.

⁽¹⁾ UL C 24, 30.1.2010.

Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 16. junija 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Upravnega sodišča Republike Slovenije – Republika Slovenija) – Marija Omejc proti Republiki Sloveniji

(Zadeva C-536/09) ⁽¹⁾

(„Skupna kmetijska politika — Programi pomoči Skupnosti — Integrirani administrativni in kontrolni sistem — Uredba (ES) št. 796/2004 — Preprečitev pregleda na kraju samem — Pojem — Kmet, ki ne živi na kmetijskem gospodarstvu — Zastopnik kmeta — Pojem“)

(2011/C 232/11)

Jezik postopka: slovenščina

Predložitevno sodišče

Upravno sodišče Republike Slovenije

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Marija Omejc

Tožena stranka: Republika Slovenija

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Upravno sodišče Republike Slovenije – Razlaga člena 23(2) Uredbe Komisije (ES) št. 796/2004 z dne 21. aprila 2004 o podrobnih pravilih za izvajanje navzkrižne skladnosti, modulacije in integriranega administrativnega in kontrolnega sistema, predvidenih z Uredbo Sveta (ES) št. 1782/2003 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike ter o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete (UL L 141, str.18) – Pojem preprečitve pregleda na kraju samem – Pojem zastopnika kmeta, ko kmet ne živi na kmetijskem gospodarstvu

Izrek

1. Besedna zveza „prepreči pregled na kraju samem“ iz člena 23(2) Uredbe Komisije (ES) št. 796/2004 z dne 21. aprila 2004 o podrobnih pravilih za izvajanje navzkrižne skladnosti, modulacije in integriranega administrativnega in kontrolnega sistema, predvidenih z Uredbo Sveta (ES) št. 1782/2003 [z dne 29. septembra 2003] o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike ter o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete je samostojen pojem prava Unije, ki ga je treba v vseh državah članicah razlagati enotno, in sicer tako, da poleg namernih dejanj zajema tudi vsako dejanje ali opustitev, ki jo je mogoče pripisati malomarnosti kmeta ali njegovega zastopnika, če je bilo zaradi tega preprečeno, da bi bil pregled na kraju samem v celoti opravljen, kadar kmet ali njegov zastopnik ni sprejel vseh ukrepov, ki se lahko od njega razumno zahtevajo za zagotovitev, da bi se ta pregled v celoti opravil.
2. Zavrnitev zahtevkov za pomoč na podlagi člena 23(2) Uredbe št. 796/2004 ni vezana na to, da je bil kmet ali njegov zastopnik o delu pregleda na kraju samem, ki zahteva njegovo sodelovanje, primerno obveščen.
3. Pojem „zastopnik“ iz člena 23(2) Uredbe št. 796/2004 je samostojen pojem prava Unije, ki ga je treba v vseh državah članicah razlagati enotno, in sicer tako, da pri pregledih na kraju samem zajema vsako polnoletno poslovno osebo, ki živi na kmetijskem gospodarstvu in ji je zaupana vsaj delna skrb za kmetijsko gospodarstvo, če je kmet jasno izrazil svojo voljo dati tej osebi pooblastilo za njegovo zastopanje in se je torej zavezal, da bo odgovoren za vsa njena dejanja in opustitve.
4. Člen 23(2) Uredbe št. 796/2004 je treba razlagati tako, da kmet, ki ne živi na kmetijskem gospodarstvu, katerega nosilec je, ni dolžan postaviti zastopnika, ki bi bil na kmetijskem gospodarstvu praviloma vsak čas dosegljiv.

⁽¹⁾ UL C 63, 13.3.2010.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 16. junija 2011 – Evropska komisija proti Republiki Avstriji

(Zadeva C-10/10) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Prosti pretok kapitala — Možnost odbitja donacij, namenjenih raziskovalnim in izobraževalnim ustanovam — Omejitev možnosti odbitja na donacije, namenjene ustanovam s sedežem na nacionalnem ozemlju)

(2011/C 232/12)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožča stranka: Evropska komisija (zastopnik: R. Lyal in W. Mölls, zastopnik)

Tožena stranka: Republika Avstrija (zastopnik: C. Pesendorfer, zastopnik)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev člena 56 ES in člena 40 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru z dne 2. maja 1992 (UL 1994, L 1, str. 3) – Nacionalna ureditev, ki za priznanje davčne ugodnosti za donacije raziskovalnim in izobraževalnim ustanovam postavlja pogoj, da ima prejemnik donacije sedež na nacionalnem ozemlju

Izrek

1. Republika Avstrija s tem, da dovoljuje davčni odbitek za donacije, namenjene raziskovalnim in izobraževalnim ustanovam, samo če imajo navedene ustanove sedež v Avstriji, ni izpolnila svojih obveznosti iz člena 56 ES in člena 40 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru z dne 2. maja 1992.
2. Republiki Avstriji se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 63, 13.3.2010.

Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 16. junija 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Højesteret – Danska) – Unomedical A/S proti Skatteministeriet

(Zadeva C-152/10) ⁽¹⁾

(Skupna carinska tarifa — Tarifna uvrstitev — Kombinirana nomenklatura — Plastične drenažne vrečke za dializo, zasnovane izključno za uporabo za dializatorji (umetne ledvice) — Urinske plastične drenažne vrečke, zasnovane izključno za uporabo s katetri — Tarifni številki 9018 in 3926 — Pojma „deli“ in „pribor“ — Drugi proizvodi iz plastičnih mas)

(2011/C 232/13)

Jezik postopka: danščina

Predložitveno sodišče

Højesteret

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožča stranka: Unomedical A/S

Tožena stranka: Skatteministeriet

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Højesteret – Razlaga Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 256, str. 1) – Drenažna vrečka za dializo, izdelana iz plastičnih mas, ki je posebej zasnovana za uporabo z dializatorji – Uvrstitev v tarifno podštevilko 9018 90 30 oziroma 3926 90 99 – Drenažna vrečka, izdelana iz plastičnih mas, ki je posebej zasnovana za uporabo s katetrom – Uvrstitev v tarifno podštevilko 9018 39 00 oziroma 3926 90 99 – Pojem „deli in pribor“

Izrek

Kombinirana nomenklatura iz Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi v različicah, uporabnih v sporu o glavni stvari, je treba razlagati tako, da je bilo treba drenažno vrečko za dializo, izdelano iz plastičnih mas, ki je posebej zasnovana za uporabo z dializatorjem (umetne ledvice) in jo je mogoče uporabljati le tako, med majem 2001 in decembrom 2003 uvrstiti pod tarifno podštevilko 3926 90 99 te nomenklature kot „plastične mase in proizvode iz teh mas“ in da je bilo treba urinsko drenažno vrečko, izdelano iz plastičnih mas, ki je posebej zasnovana za uporabo s katetrom in jo je zato mogoče uporabljati le tako, v istem obdobju uvrstiti pod tarifno podštevilko 3926 90 99 te nomenklature kot „plastične mase in proizvode iz teh mas.“

(¹) UL C 148, 5.6.2010.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 16. junija 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach – Republika Poljska) – Logstor ROR Polska Sp z o.o. proti Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach

(Zadeva C-212/10) (¹)

(Obdavčenje — Davek na kapital — Direktiva 69/335/EGS — Posredni davki na zbiranje kapitala — Obdavčitev posojila, ki ga je najela kapitalska družba pri osebi, ki je upravičena do deleža dobička te družbe — Pravica države članice, da ponovno uvede davek, ki je bil odpravljen na dan njenega pristopa k Evropski uniji)

(2011/C 232/14)

Jezik postopka: poljščina

Predložitevno sodišče

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Logstor ROR Polska Sp z o.o.

Tožena stranka: Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach – Razlaga člena 4(2) Direktive Sveta 69/335/EGS z dne 17. julija 1969 o posrednih davkih na zbiranje kapitala (UL L 249, str. 25), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 85/303/EGS z dne 10. junija 1985 (UL L 156, str. 23) – Pravica države članice, da ponovno uvede

davek, ki je bil odpravljen na dan njenega pristopa k Evropski uniji – Davek na kapital – Obdavčitev posojila, ki ga najame kapitalska družba pri osebi, ki je upravičena do deleža dobička te družbe

Izrek

Člen 4(2) Direktive Sveta 69/335/EGS z dne 17. julija 1969 o posrednih davkih na zbiranje kapitala, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 85/303/EGS z dne 10. junija 1985, je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da država članica – za posojilo, ki ga najame kapitalska družba, če je posojilodajalec upravičen do udeležbe pri dobičku družbe – ponovno uvede davek na kapital, če je ta davek država članica prej prenehala obračunavati.

(¹) UL C 209, 31.7.2010.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 16. junija 2011 – Union Investment Privatfonds GmbH proti UniCredito Italiano SpA, Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

(Zadeva C-317/10 P) (¹)

(Pritožba — Znamka Skupnosti — Uredba (ES) št. 40/94 — Člen 8(1)(b) — Besedni znamki UNIWEB in UniCredit Wealth Management — Ugovor imetnika nacionalnih besednih znamk UNIFONDS in UNIRAK ter nacionalne figurativne znamke UNIZINS — Presoja verjetnosti zmede — Verjetnost povezovanja — Serija ali družina znamk)

(2011/C 232/15)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožnica: Union Investment Privatfonds GmbH (zastopnika: J. Zindel in C. Schmid, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: UniCredito Italiano SpA (zastopnik: G. Florida, odvetnik), Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: P. Bullock, zastopnik)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 27. aprila 2010 v zadevi UniCredito Italiano proti UUNT in Union Investment Privatfonds (združeni zadevi T-303/06 in T-337/06), s katero je Splošno sodišče zavrnilo predloge družbe Union Investment Privatfonds GmbH v zvezi s tožbama, vloženima zoper odločbi drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 5. septembra 2006 (združeni zadevi R 196/2005-2 in R 211/2005-2) in z dne 25. septembra 2006 (združeni zadevi R 456/2005-2 in R 502/2005-2) glede postopkov z ugovorom med Union Investment Privatfonds GmbH in UniCredito Italiano SpA.

Izrek

1. Sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 27. aprila 2010 v združenih zadevah *UniCredito Italiano proti UUNT – Union Investment Privatfonds (UNIWEB) (T-303/06 in T-337/06)* se razveljavi.
2. Zadeva se vrne v razsojanje Splošnemu sodišču Evropske unije.
3. Odločitev o stroških se pridrži.

(¹) UL C 146, 11.9.2010.

Sklep Sodišča (peti senat) z dne 11. maja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Varhoven kasacionen sad – Bolgarija) – Toni Georgiev Semerdžiev proti ET Del-Pi-Krasimira Mančeva

(Zadeva C-32/10) (¹)

(Člen 92(1) Poslovnika — Direktiva 90/314/EGS — Paketno potovanje, organizirane počitnice in izleti — Dejansko stanje pred pristopom Republike Bolgarije k Evropski uniji — Očitna nepristojnost Sodišča za odgovore na vprašanja za predhodno odločanje)

(2011/C 232/16)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitveno sodišče

Varhoven kasacionen sad

Stranke

Tožeča stranka: Toni Georgiev Semerdžiev

Tožena stranka: ET Del-Pi-Krasimira Mančeva

Intervenientka: ZAD Bulstrad VIG

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Varhoven kasacionen sad – Razlaga členov 2, točka 1(c), 4(1)(b), točka iv), in 5(2), pododstavka 3 in 4, Direktive Sveta 90/314/EGS z dne 13. junija 1990 o paketnem potovanju, organiziranih počitnicah in izletih (UL L 158, str. 59) – Pojem „druge turistične storitve“, ki niso pomožne k prevozu ali nastanitvi, na strošek organizatorja – Obveznost organizatorja, da za vsakega potrošnika sklene posamično pogodbo o zavarovanju in mu izroči izvornik pred potovanjem – Obveznost organizatorja, da sklene posamično pogodbo, ki krije stroške vrnitve v primeru nesreče – Pojem „škoda“, ki bi nastala potrošniku zaradi neizpolnitve ali nepravilne izpolnitve pogodbe – Vključitev nepremoženjske škode

Izrek

Sodišče Evropske unije je očitno nepristojno za odgovor na vprašanja, ki jih je zastavilo Varhoven kasacionen sad (Bolgarija).

(¹) UL C 100 z dne 17.04.2010

Sklep Sodišča (peti senat) z dne 23. maja 2011 (predloga za sprejetje predhodne odločbe Tribunal de première instance de Namur – Belgija) – André Rossius (C-267/10), Marc Collard (C-268/10) proti državi Belgija – SPF Finances

(Združeni zadevi C-267/10 in C-268/10) (¹)

(Člen 6(1) PEU — Člen 35 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah — Posest in prodaja tobaknih izdelkov za kajenje — Nacionalne določbe, ki dopuščajo pobiranje trošarin za tobakne izdelke — Očitna nepristojnost Sodišča)

(2011/C 232/17)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Tribunal de première instance de Namur

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: André Rossius (C-267/10), Marc Collard (C-268/10)

Tožena stranka: država Belgija - SPF Finances

Intervenientka: država Belgija - Service public fédéral Défense

Predmet

Predloga za sprejetje predhodne odločbe – Tribunal de première instance de Namur – Razlaga člena 6(1), prvi pododstavek, PEU in člena 35 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah – Nacionalna zakonodaja, ki dovoljuje proizvodnjo, uvoz, oglaševanje in prodajo tobaknih izdelkov za kajenje, ki so priznani kot zelo škodljivi, in njena združljivost s ciljem varovanja zdravja ljudi – Veljavnost nacionalnih določb, ki dopuščajo pobiranje trošarin za tobakne izdelke, glede na navedena člena

Izrek

Sodišče Evropske unije je očitno nepristojno za odgovor na vprašanja, ki jih je postavilo Tribunal de première instance de Namur (Belgija) z odločbama z dne 24. marca 2010.

(¹) UL C 221, 14.8.2010.

Sklep Sodišča z dne 14. aprila 2011 – Luigi Marcuccio proti Sodišču Evropske unije

(Zadeva C-460/10 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Nepogodbena odgovornost — Zastopanje tožeče stranke — Nepooblaščen odvetnik — Vročitev pritožbe — Odškodninski zahtevek — Sodišče Evropske unije — Zavrnitev — Ničnostna tožba — Domnevno utrpljena škoda — Odškodninska tožba — Pritožba, ki je delno očitno nedopustna in delno očitno neutemeljena)

(2011/C 232/18)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Pritožnik: Luigi Marcuccio (zastopnik: G. Cipressa, odvetnik)

Druga stranka: Sodišče Evropske unije (zastopnik: A.V. Placco, zastopnik)

Predmet

Pritožba zoper sklep Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 6. julija 2010 v zadevi Marcuccio proti Komisiji (T-401/09), s katerim je Splošno sodišče zavrnilo, prvič, predlog za razglasitev ničnosti odločb Sodišča, s katerimi je bil zavrjen odškodninski zahtevek zaradi domnevne nepravilnosti, do katere naj bi prišlo med vročitvijo Luigiju Marcucciju pritožbe v okviru zadeve T-20/09 P, in, drugič, odškodninski zahtevek.

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. L. Marcucciju se naloži plačilo stroškov pritožbenega postopka.

⁽¹⁾ UL C 328, 4.12.2010.

Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 15. aprila 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Commissione tributaria provinciale di Parma – Italija) – Danilo Debiasi proti Agenzia delle Entrate, Ufficio di Parma

(Zadeva C-613/10) ⁽¹⁾

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Očitna nedopustnost)

(2011/C 232/19)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Commissione tributaria provinciale di Parma

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Danilo Debiasi

Tožena stranka: Agenzia delle Entrate, Ufficio di Parma

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe - Commissione tributaria provinciale di Parma – Razlaga člena 13(A) Direktive 77/388/EGS: Šesta direktiva sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih - Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str.1) – Odbitek vstopnega davka – Javne in zasebne zdravstvene ustanove, ki opravljajo oproščeno dejavnost – Nacionalna zakonodaja, ki izključuje pravico do odbitka davka, povezanega z nabavo blaga ali storitev, ki se uporabljajo za navedene oproščene dejavnosti.

Izrek

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki jo je vložila Commissione tributaria provinciale di Parma (Italija) z odločbo z dne 7. julija 2010, je očitno nedopustna.

⁽¹⁾ UL C 80, 12.3.2011.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Bíróság (Madžarska) 18. aprila 2011 – Bericap Záródástechnikai Bt. proti Plastinnova 2000 Kft.

(Zadeva C-180/11)

(2011/C 232/20)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitveno sodišče

Fővárosi Bíróság

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Bericap Záródástechnikai bt

Tožena stranka: Plastinnova 2000 kft

Druga stranka v postopku: Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (prej Magyar Szabadalmi Hivatal)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je v skladu s pravom Evropske unije, če se v postopku spremembe v zvezi s predlogom za ugotovitev ničnosti uporabnega modela ukrepi, postopki in pravna sredstva uporabijo tako, da nacionalno sodišče ni vezano na predloge strank ali njihove izjave, ki imajo pravne učinke, in lahko po uradni dolžnosti odredi izvajanje dokazov, ki se mu zdijo potrebni?
2. Ali je v skladu s pravom Evropske unije, če se v postopku spremembe v zvezi s predlogom za ugotovitev ničnosti uporabnega modela ukrepi, postopki in pravna sredstva uporabijo tako, da nacionalno sodišče pri odločanju ni vezano na odločbo, izdano v upravnem postopku o predlogu za ugotovitev ničnosti ali v njej ugotovljeno dejansko stanje, predvsem pa ne na ničnostne razloge, ugotovljene med upravnim postopkom, ali izjave, trditve in dokaze, predložene med postopkom?

3. Ali je v skladu s pravom Evropske unije, če se v postopku spremembe v zvezi s poznejšim predlogom za ugotovitev ničnosti uporabnega modela ukrepi, postopki in pravna sredstva uporabijo tako, da nacionalno sodišče od dokazov, predlaganih v okviru poznejšega predloga – vključno z dokazi, ki se nanašajo na stanje tehnike – ne upošteva tistih, ki so že bili navedeni v prejšnjem predlogu za ugotovitev ničnosti?

Pritožba, ki jo je Fédération Internationale de Football Association (FIFA) vložila 27. aprila 2011 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 17. februarja 2011 v zadevi T-385/07, Fédération Internationale de Football Association (FIFA) proti Evropski komisiji

(Zadeva C-204/11 P)

(2011/C 232/21)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Fédération Internationale de Football Association (FIFA) (zastopnika: A. Barav in D. Reymond, odvetnika)

Druge stranke v postopku: Evropska komisija, Kraljevina Belgija, Zvezna republika Nemčija, Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- sodbo Splošnega sodišča z dne 17. februarja 2011 v zadevi T-385/07 potrdi, kar zadeva dopustnost;
- sodbo Splošnega sodišča z dne 17. februarja 2011 v zadevi T-385/07 razveljavi kot neutemeljeno v delu, v katerem je bila odobrena vključitev „manj zanimivih“ tekem FIFA World Cup™ na belgijski seznam dogodkov „velikega družbenega pomena“ v smislu Direktive;
- o zadevi dokončno odloči v skladu s členom 61 Statuta Sodišča;
- Komisiji naloži plačilo stroškov FIFE, ki so nastali v postopku na prvi stopnji in pritožbenem postopku.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. **Napačna uporaba prava, kršitev člena 36 Statuta Sodišča, kršitev člena 3a(2) Direktive 89/552/EGS** ⁽¹⁾,

kakor je bila spremenjena z Direktivo 97/36/ES ⁽²⁾, in **prava EU, napačna uporaba člena 296 PDEU** (prekoračitev mej sodnega nadzora, protislovna obrazložitev, vključitev razlogov, ki niso navedeni v izpodbijanem sklepu, glede opredelitve FIFA World Cup™ in izpeljava napačnih pravnih sklepov iz tega, prevalitev dokaznega bremena)

Pritožnica trdi, da je Splošno sodišče kršilo pravo EU s tem, da je za svojo ugotovitev, da je Komisija pravilno opredelila FIFA World Cup™ kot „po svoji naravi enoten dogodek“ za namene Direktive 89/552/EGS, kakor je bila spremenjena z Direktivo 97/36/ES, navedlo razloge, ki niso bili vključeni v sklep Komisije ⁽³⁾; da je navajalo protislovne in nedosledne razloge; da je odločilo, da državam članicam ni treba navesti posebnih razlogov za vključitev celotnega FIFA World Cup™ na svoj seznam dogodkov velikega pomena in s tem, da je obrnilo dokazno breme.

2. **Napačna uporaba prava, kršitev člena 3a(1) Direktive 89/552/EGS, kakor je bila spremenjena z Direktivo 97/36/ES, napačna uporaba člena 296 PDEU, kršitev člena 36 Statuta Sodišča** (napačna opredelitev FIFA World Cup™, prekoračitev mej sodnega nadzora, opiranje na ugotovitve, ki niso vsebovane v izpodbijanem sklepu, napačna presoja dejstev v zvezi z „manj zanimivimi“ tekami in izpeljava napačnih pravnih sklepov iz tega, ugotovitev, da je obrazložitev izpodbijanega sklepa zadostna, neupoštevanje predloženih argumentov)

Pritožnica trdi, da je Splošno sodišče kršilo pravo EU s tem, da je razsodilo, da je Komisija pravilno ugotovila in zadostno obrazložila svojo ugotovitev, da je FIFA World Cup™ v celoti dogodek velikega pomena za belgijsko družbo v smislu Direktive 89/552/EGS, kakor je bila spremenjena z Direktivo 97/36/ES. Zlasti je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo in iz dejstev izpeljalo napačne pravne sklepe s tem, da je potrdilo neutemeljene ugotovitve Komisije, da ima celotno FIFA World Cup™ poseben vsesplošni odziv v Belgiji, da se običajno predvaja na brezplačni televiziji in da pritegne veliko število televizijskih gledalcev.

3. **Napačna uporaba prava, kršitev PDEU, kršitev člena 3a(1) in (2) Direktive 89/552/EGS, kakor je bila spremenjena z Direktivo 97/36/ES, napačna uporaba člena 296 PDEU, kršitev člena 36 Statuta Sodišča** (neupoštevanje obsega sodnega nadzora, odločitev, da je Komisija pravilno ugotovila in zadostno obrazložila svojo ugotovitev, da so belgijski ukrepi, o katerih je bila Komisija obveščena, združljivi s pravom EU, z njimi povezane omejitve pa sorazmerne, napačna razlaga obsega pravice do obveščenosti in interesa javnosti za širok dostop do televizijskega prenosa dogodkov velikega družbenega pomena)

Ta pritožbeni razlog je razdeljen na dva dela:

Prvi del: Pritožnica trdi, da je Splošno sodišče kršilo pravo EU s tem, da je odločilo, da je Komisija pravilno ugotovila, da so belgijski ukrepi, o katerih je bila Komisija obveščena, združljivi s pravom EU, čeprav omejitve pravice do ustanavljanja v izpodbijanem sklepu niso bile obravnavane. Splošno sodišče je pravo EU kršilo tudi s tem, da je odločilo, da so omejitve pravice do ustanavljanja sorazmerne in s tem, da je odločilo, da je Komisija pravilno ugotovila, da so omejitve svobode opravljanja storitev sorazmerne, in to ugotovitev zadostno obrazložila.

Drugi del: Pritožnica trd, da je Splošno sodišče kršilo pravo EU s tem, da je odločilo, da je Komisija pravilno ugotovila, da so belgijski ukrepi, o katerih je bila Komisija obveščena, združljivi s pravom EU, čeprav omejitve lastninskih pravic FIFE v izpodbijanem sklepu niso bile obravnavane. Splošno sodišče je pravo EU kršilo tudi s tem, da je odločilo, da so omejitve lastninske pravice FIFE sorazmerne.

- (¹) Direktiva Sveta z dne 3. oktobra 1989 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov (89/552/EGS) (UL L 298, str. 23).
- (²) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 97/36/ES z dne 30. junija 1997 o spremembi Direktive 89/552/EGS o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov (UL L 202, str. 60).
- (³) Sklep Komisije (2007/479/ES) z dne 25. junij 2007 o združljivosti ukrepov, ki jih sprejme Belgija v skladu s členom 3a(1) Direktive Sveta 89/552/EGS o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov, s pravom Skupnosti (UL L 180, str. 24).

Pritožba, ki jo je Fédération Internationale de Football Association (FIFA) vložila 27. aprila 2011 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 17. februarja 2011 v zadevi T-68/08, Fédération Internationale de Football Association (FIFA) proti Evropski komisiji

(Zadeva C-205/11 P)

(2011/C 232/22)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Fédération Internationale de Football Association (FIFA) (zastopnika: A. Barav in D. Reymond, odvetnika)

Druge stranke v postopku: Evropska komisija, Kraljevina Belgija, Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- sodbo Splošnega sodišča z dne 17. februarja 2011 v zadevi T-68/08 potrdi, kar zadeva dopustnost;
- sodbo Splošnega sodišča z dne 17. februarja 2011 v zadevi T-68/08 razveljavi, kar zadeva utemeljenost, v delu, v katerem je bila odobrena vključitev „manj zanimivih“ tekem FIFA World Cup™ na seznam dogodkov „velikega družbenega pomena“ v smislu Direktive, ki ga je sestavilo Združeno kraljestvo;
- v zadevi dokončno odloči v skladu s členom 61 Statuta Sodišča;
- Komisiji naloži plačilo stroškov FIFE, ki so nastali v postopku na prvi stopnji in pritožbenem postopku.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. **Napačna uporaba prava, kršitev člena 36 Statuta Sodišča, kršitev člena 3a(2) Direktive 89/552/EGS (¹), kakor je bila spremenjena z Direktivo 97/36/ES (²), in prava EU, napačna uporaba člena 296 PDEU (prekoračitev meja sodnega nadzora, protislovna obrazložitev, vključitev razlogov, ki niso navedeni v izpodbijanem sklepu, glede opredelitve FIFA World Cup™ in izpeljevanje napačnih pravnih sklepov iz tega, prevalitev dokaznega bremena)**

Pritožnica trdi, da je Splošno sodišče kršilo pravo EU s tem, da je za svojo ugotovitev, da je Komisija pravilno opredelila FIFA World Cup™ kot „po svoji naravi enoten dogodek“ za namene Direktive 89/552/EGS, kakor je bila spremenjena z Direktivo 97/36/ES, navedlo razloge, ki niso bili vključeni v sklep Komisije (³), da je navajalo protislovne in nedosledne razloge; da je razsodilo, da državam članicam ni treba navesti posebnih razlogov za vključitev celotnega FIFA World Cup™ na svoj seznam dogodkov velikega pomena in s tem, da je obrnilo dokazno breme.

2. **Napačna uporaba prava, kršitev člena 3a(1) Direktive 89/552/EGS, kakor je bila spremenjena z Direktivo 97/36/ES, kršitev člena 36 Statuta Sodišča, napačna uporaba člena 296 PDEU (ugotovitev, da je Komisija pravilno menila, da je bil seznam ukrepov Združenega kraljestva pripravljen „na jasen in pregleden način“)**

Pritožnica trdi, da je Splošno sodišče kršilo pravo EU s tem, da je razsodilo, da je Komisija pravilno ugotovila, da je bil seznam ukrepov Združenega kraljestva pripravljen „na jasen in pregleden način“, kot to določa Direktiva 89/552/EGS, kakor je bila spremenjena z Direktivo 97/36/ES, ne glede na to, da je bila odločitev o vključitvi celotnega FIFA World Cup™ na ta seznam sprejeta v nasprotju s soglasnim nasprotnim nasvetom in da je bila Komisiji predložena, med drugim, na podlagi dejavnikov, ki niso obstajali, ko je bil sestavljen seznam.

3. **Napačna uporaba prava, kršitev člena 3a(1) Direktive 89/552/EGS, kakor je bila spremenjena z Direktivo 97/36/ES, napačna uporaba člena 296 PDEU, kršitev člena 36 Statuta Sodišča** (napačna opredelitev FIFA World Cup™, prekoračitev mej sodnega nadzora, utemeljitev sodbe na ugotovitvah, ki niso vsebovane v izpodbijanem sklepu, napačna presoja dejstev v zvezi z „manj zanimivimi“ tekmami in izpeljevanje napačnih pravnih sklepov iz tega, ugotovitev, da je obrazložitev izpodbijane odločbe zadostna, neupoštevanje navedenih argumentov)

Pritožnica trdi, da je Splošno sodišče kršilo pravo EU s tem, da je razsodilo, da je Komisija pravilno ugotovila in zadostno obrazložila ugotovitev, da je celotno FIFA World Cup™ dogodek velikega pomena za družbo Združenega kraljestva v smislu Direktive 89/552/EGS, kakor je bila spremenjena z Direktivo 97/36/ES. Zlasti je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo in iz dejstev izpeljalo napačne pravne sklepe s tem, da je potrdilo neutemeljene ugotovitve Komisije, da ima celotno FIFA World Cup™ „v Združenem kraljestvu poseben vsesplošni odziv“, da se običajno predvaja v programu brezplačne televizije in da pritegne veliko število televizijskih gledalcev.

4. **Napačna uporaba prava, kršitev člena 3a(1) in (2) Direktive 89/552/EGS, kakor je bila spremenjena z Direktivo 97/36/ES, napačna uporaba člena 296 PDEU, kršitev člena 36 Statuta Sodišča** (neupoštevanje obsega sodnega nadzora, ugotovitev, da je Komisija pravilno ugotovila in zadostno obrazložila ugotovitev, da so ukrepi Združenega kraljestva, o katerih je bila Komisija obveščena, združljivi s pravom EU, z njimi povezane omejitve pa sorazmerne, napačna razlaga obsega pravice do obveščenosti in interesa javnosti za širok dostop do televizijskega prenosa dogodkov velikega družbenega pomena)

Ta pritožbeni razlog je razdeljen na tri dele:

Prvi del: Pritožnica trdi, da je Splošno sodišče kršilo pravo EU s tem, da je razsodilo, da je Komisija pravilno ugotovila, da so ukrepi Združenega kraljestva, o katerih je bila Komisija obveščena, združljivi s pravom EU, čeprav omejitve pravice do ustanavljanja v izpodbijanem sklepu niso bile obravnavane. Splošno sodišče je pravo EU kršilo tudi s tem, da je ugotovilo, da so bile omejitve pravice do ustanavljanja sorazmerne in s tem, da je menilo, da je Komisija pravilno ugotovila, da so omejitve svobode opravljanja storitev sorazmerne, in to ugotovitev zadostno obrazložila.

Drugi del: Pritožnica trdi, da je Splošno sodišče kršilo pravo EU s tem, da je menilo, da je Komisija pravilno ugotovila, da so ukrepi Združenega kraljestva, o katerih je bila Komisija obveščena, združljivi s pravom EU, čeprav omejitve lastninskih pravic FIFE v izpodbijanem sklepu niso bile obravnavane. Splošno sodišče je pravo EU kršilo tudi s tem, da je menilo, da so omejitve lastninske pravice FIFE sorazmerne.

Tretji del: Pritožnica trdi, da je Splošno sodišče kršilo pravo EU s tem, da je menilo, da je Komisija pravilno ugotovila, da so ukrepi Združenega kraljestva, o katerih je bila Komisija obveščena, združljivi s pravili EU o konkurenci, ker so bile omejitve svobode opravljanja storitev utemeljene, in da je to ugotovitev zadostno obrazložila. Splošno sodišče je pravo EU kršilo tudi s tem, da je menilo, da Komisij ni bilo treba opredeliti upoštevnega trga za presojo omejitve konkurence in da navedeni ukrepi niso vključevali odobritve posebnih pravic v smislu člena 106(1) PDEU.

- (¹) Direktiva Sveta z dne 3. oktobra 1989 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov (89/552/EGS) (UL L 298, str. 23).
 (²) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 97/36/ES z dne 30. junija 1997 o spremembi Direktive 89/552/EGS o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov (UL L 202, str. 60).
 (³) Sklep Komisije z dne 16. oktobra 2007 o združljivosti ukrepov, ki jih sprejme Združeno kraljestvo v skladu s členom 3a(1) Direktive Sveta 89/552/EGS o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov, s pravom Skupnosti (2007/730/ES) (UL L 295, str. 12).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Ítéltábla (Madžarska) 11. maja 2011 – Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság, Hochtief Construction AG Magyarország Fióktelepe proti Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság

(Zadeva C-218/11)

(2011/C 232/23)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitveno sodišče

Fővárosi Ítéltábla

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság (Édukovázó), Hochtief Construction AG Magyarország Fióktelepe

Tožena stranka: Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság

Intervenienta: Vegyész Építő és Szerelő Zrt., MÁVÉPCÉL Kft.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se lahko v členu 44(2) Direktive 2004/18/ES ⁽¹⁾ (v nadaljevanju: Direktiva) Sveta Evropske unije (v nadaljevanju: Svet) določena skladnost minimalne stopnje usposobljenosti glede na člen 47(1)(b) razlaga tako, da je naročnik upravičen vzeti preverjanje minimalne stopnje finančne in ekonomske zmogljivosti na določen podatek iz računovodskega dokumenta (bilanco stanja), ki ga sam izbere?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, Fővárosi Ítéltábla dalje sprašuje, ali zahtevo skladnosti iz člena 44(2) Direktive glede minimalne stopnje usposobljenosti izpolnjuje izbran podatek (dobiček ali izguba v poslovnem letu), ki je v računovodskih predpisih posameznih držav članic urejen drugače?
3. Ali za korekcijo nedvomno obstoječih razlik med državami članicami zadostuje, da naročnik poleg potrdil, določenih za dokazovanje ekonomske in finančne zmogljivosti, zagotovi možnost sklicevanja na zunanje vire (člen 47(3)), ali pa mora naročnik glede vseh dokumentov, ki jih izbere, zaradi zagotavljanja skladnosti zagotoviti, da se lahko taka zmogljivost dokazuje drugače (člen 47(5))?

⁽¹⁾ Direktiva 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (UL L 134, str. 114).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 11. maja 2011 – BrainProducts GmbH proti BioSemi V.O.F. in drugim

(Zadeva C-219/11)

(2011/C 232/24)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: BrainProducts GmbH

Tožene stranke: Bio Semi V.O.F., Antonius Pieter Kuiper, Robert Jan Gerard Honsbeek, Alexander Coenraad Metting van Rijn

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je predmet, ki ga je proizvajalec namenil uporabi za ljudi za preiskovanje fiziološkega procesa, medicinski pripomoček v smislu člena 1(2)(a), tretja alinea, Direktive 93/42/EGS ⁽¹⁾ le, če ima medicinski namen?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 93/42/EGS z dne 14. junija 1993 o medicinskih pripomočkih (UL L 169, str. 1), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2007/47/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 (UL L 247, str. 21).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (Nemčija) 11. maja 2011 – Leyla Ecem Demirkan proti Zvezni republiki Nemčiji

(Zadeva C-221/11)

(2011/C 232/25)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Leyla Ecem Demirkan

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali pojem svoboda opravljanja storitev v smislu člena 41(1) Dodatnega protokola k Sporazumu o pridružitvi med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Turčijo z dne 23. novembra 1970 ⁽¹⁾ vključuje tudi pasivno svobodo opravljanja storitev?
2. Ali se v primeru, da je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, varstvo pasivne svobode opravljanja storitev na podlagi Sporazuma o pridružitvi, ki izhaja iz člena 41(1) Dodatnega protokola, nanaša tudi na turške državljane, ki želijo tako kot tožeča stranka vstopiti v Zvezno republiko Nemčijo za kratkoročno bivanje do treh mesecev, da bi obiskali sorodnike, in ne zato, da bi uporabili konkretno storitev, in se sklicujejo le na možnost prejetja storitev v Nemčiji?

⁽¹⁾ UL 1972, L 293, str. 4.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 16. maja 2011 vložilo Administrativen Sad Varna (Bolgarija) – TEČ Haskovo AD proti Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenie na izpalnenieto“, grad Varna, pri Centralno upravljenie na Nacionalnata agencija po prihodite (direktor direktorata „Pritožbe in vodenje izvršbe“ v Varni pri centralni upravi Nacionalne agencije za prihodke)

(Zadeva C-234/11)

(2011/C 232/26)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitveno sodišče

Administrativen Sad Varna

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: TEČ Haskovo AD

Tožena stranka: Direktor na Direkcija „Obžalovane i upravljenie na izpalnenieto“, grad Varna, pri Centralno upravljenie na Nacionalnata agencija po prihodite (direktor direktorata „Pritožbe in vodenje izvršbe“ v Varni pri centralni upravi Nacionalne agencije za prihodke)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Kako je treba razlagati pojem „uničenje premoženja“ v smislu člena 185(2) Direktive 2006/112⁽¹⁾ in ali so za popravek odbitka vstopnega davka, ki se je uveljavljal pri pridobitvi premoženja, pomembni nagibi za uničenje in/ali pogoji, pod katerimi je do njega prišlo?
2. Ali se ustrezno dokazano uničenje sredstev izključno s ciljem, da se ustvarijo nova, modernejša sredstva z enakim namenom, šteje za spremembo dejavnikov, uporabljenih za določitev zneska davka, ki se odbije, v smislu člena 185(1) Direktive 2006/112?
3. Ali je treba člen 185(2) Direktive 2006/112 razlagati tako, da lahko države članice določijo izvedbo popravkov ob uničenju premoženja, če to premoženje ob pridobitvi ni bilo v celoti plačano ali je bilo plačano le delno?
4. Ali je treba člen 185(1) in (2) Direktive 2006/112 razlagati tako, da nasprotuje nacionalni določbi – kot sta člena 79(3) in 80(2), točka 1, ZDDV – ki zahteva izvedbo popravka uveljavljenega odbitka vstopnega davka ob uničenju premoženja, pri pridobitvi katerega je bila v celoti plačana osnovni znesek in obračunani davek, in ki za neizvedbo popravkov odbitka določa drug pogoj, in ne plačilo?
5. Ali je treba člen 185(2) Direktive 2006/112 razlagati tako, da izključuje možnost popravka odbitka vstopnega davka ob rušenju vseh zgradb enega lastnika, ki se izvede izključno z namenom, da se namesto njih zgradijo nove, modernejše zgradbe, ki imajo enak namen kot porušene in so namenjene transakcijam, ki dajejo pravico do odbitka vstopnega davka?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1).

Tožba, vložena 19. maja 2011 – Evropska komisija proti Češki republikli

(Zadeva C-241/11)

(2011/C 232/27)

Jezik postopka: češčina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: Z. Malůšková, N.Yerrell in K.Ph. Wojcik, zastopniki)

Tožena stranka: Češka republika

Predlogi tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da Češka republika s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev s členi 8, 9, 13, od 15 do 18 in 20, od (2) do (4), Direktive 2003/41/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. junija 2003 o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje⁽¹⁾, zaradi česar ni izpolnila svojih obveznosti iz člena 22(1) te direktive, ni izpolnila obveznosti iz sodbe v zadevi Komisija proti Češki republikli (C-343/08) in torej ni izpolnila svojih obveznosti iz člena 260 Pogodbe o delovanju Evropske unije;
- Češki republikli naj se naloži, da na račun Komisije „Lastna sredstva Evropske unije“ plača:

pavšalni znesek 5 644,80 EUR za vsak dan zamude pri sprejetju ukrepov, ki se zahtevajo s sodbo Komisija proti Češki republikli (C-343/08) od 14. januarja 2010, ko je bila razglašena ta sodba,

do dne razglasitve sodbe v tej zadevi, ali

do dne, ko bo Češka republika sprejela ukrepe, ki se zahtevajo s Komisija proti Češki republikli (C-343/08), če bo to prej kot razglasitev sodbe v tej zadevi, in

denarno kazen 22 364,16 EUR za vsak dan zamude pri sprejetju ukrepov, ki se zahtevajo s sodbo Komisija proti Češki republikli (C-343/08) od dne razglasitve sodbe v tej zadevi do dne, ko bo Češka republika sprejela ukrepe, ki se zahtevajo s sodbo Komisija proti Češki republikli (C-343/08), in

- Češki republikli naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Sodišče je 14. januarja 2010 izreklo sodbo v zadevi Komisija proti Češki republikli (C-343/08),⁽²⁾ v kateri je presodilo, da „Češka republika s tem, da v predpisanem roku ni sprejela zakonskih in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev s členi 8, 9, 13, od 15 do 18 in 20, od (2) do (4), Direktive 2003/41/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. junija 2003 o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje, ni izpolnila obveznosti iz člena 22(1) te direktive“.

Češka republika doslej še ni obvestila Komisije o sprejetju zakonskih in drugih ukrepov, potrebnih za uskladitev s členi 8, 9, 13, od 15 do 18 in 20, od (2) do (4), Direktive 2003/41/ES, s katerimi bi izpolnila svoje obveznosti iz člena 22(1) te direktive. Komisija zato meni, da Češka republika ni sprejela ukrepov, ki se od nje zahtevajo s sodbo C-343/08. V skladu s členom 260(2) PDEU lahko Komisija, če meni, da zadevna država članica ni sprejela potrebnih ukrepov za izvršitev sodbe Sodišča, pri Sodišču vloži tožbo, pri čemer določi višino pavšalnega zneska ali denarne kazni, ki naj jo plača zadevna država članica in je po mnenju Komisije primerna glede na okoliščine zadeve. Na podlagi metode iz sporočila Komisije o izvajanju člena 228 Pogodbe ES (SEC/2005/1658) Komisija predlaga, naj Sodišče naloži plačilo pavšalnega zneska in denarne kazni, kakor izhaja iz njenih tožbenih predlogov.

(¹) UL 2003, L 235, str. 10.

(²) Še neobjavljena v ZODL.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen Sad Sofia-grad (Bolgarija) 19. maja 2011 – Hristo Byankov proti Glaven sekretar na Ministerstvo na vatrešnite raboti (generalni sekretar ministrstva za notranje zadeve)

(Zadeva C-249/11)

(2011/C 232/28)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitveno sodišče

Administrativen Sad Sofia-grad

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Hristo Byankov

Tožena stranka: Glaven sekretar na Ministerstvo na vatrešnite raboti (generalni sekretar ministrstva za notranje zadeve)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali glede na dejansko stanje v postopku v glavni stvari načelo lojalnega sodelovanja v skladu s členom 4(3) Pogodbe o Evropski uniji v zvezi s členoma 20 in 21 Pogodbe o delovanju Evropske unije zahteva, da se določba nacionalnega prava države članice, kakršna je sporna v postopku v glavni stvari – v skladu s katero je odprava pravnomočnega upravnega akta dopustna, da bi se odpravila kršitev temeljne pravice, ki je bila ugotovljena z odločbo Evropskega sodišča za človekove pravice, pri čemer je zadevna pravica hkrati priznana tudi v pravu Evropske unije, kot je pravica državljanov držav članic do prostega gibanja – uporabi tudi v zvezi z razlago – iz odločbe Sodišča

Evropske unije – navedenega predpisa prava Unije, upoštevne za omejitve izvrševanja navedene pravice, če je za odpravo kršitve pravice potrebna odprava upravnega akta?

2. Ali je iz člena 31(1) in (3) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES (¹) z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 (²) in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EGS razvidno, da je – če država članica v svojem nacionalnem pravu predvidi postopek za preizkus tistega upravnega akta, ki omejuje pravico iz člena 4(1) te Direktive – pristojni upravni organ na predlog naslovnika upravnega akta ta akt dolžan preizkusiti in odločiti o njegovi pravilnosti in zakonitosti, pri tem pa upoštevati tudi sodno prakso Sodišča Evropske unije glede razlage upoštevanih predpisov prava Unije, v katerih so določeni pogoji in omejitve, pod katerimi se ta pravica izvršuje, da bi se zagotovilo, da naložena omejitev pravice ob izdaji odločitve o preizkusu ni nesorazmerna, če je upravni akt o izreku omejitve takrat že postal pravnomočen?

3. Ali določbi člena 52(1), drugi stavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah oziroma člena 27(1) Direktive 2004/38 dovoljujeta, da se uporabi določba nacionalnega prava, ki predvideva izrek omejitve pravice do prostega gibanja državljanu države članice Evropske unije v okviru Evropske unije zgolj zaradi obveznosti, ki presega določen, z zakonom predpisan, znesek in ni zavarovana, do zasebnika, in sicer gospodarske družbe, v zvezi s tekočim izvršilnim postopkom za poplačilo terjatve in brez upoštevanja, da se uporabi v pravu Unije predvidena možnost, da organ druge države članice izterja terjatev?

(¹) UL L 158, str. 77.

(²) Uredba Sveta št. 1612/68 (EGS) z dne 15. oktobra 1968 o prostem gibanju delavcev v Skupnosti (UL L 257, str. 2).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 25. maja 2011 vložilo Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Madžarska) – Oskar Shomodi proti Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége

(Zadeva C-254/11)

(2011/C 232/29)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitveno sodišče

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Oskar Shomodi

Tožena stranka: Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége

Vprašanja za predhodno odločanje

- Ali je treba člen 5 Uredbe (ES) št. 1931/2006/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 (Uredba o obmejnem prometu), ki določa, da lahko najdaljše neprekinjeno bivanje traja tri mesece, predvsem ob upoštevanju členov 2(a) in 3(3) navedene uredbe razlagati tako, da ta uredba na podlagi dvostranskih sporazumov med državami članicami in tretjimi državami v smislu člena 13 te uredbe dopušča večkratni vstop in izstop ter najdaljše neprekinjeno bivanje treh mesecev, tako da lahko obmejni prebivalec z dovoljenjem za obmejni promet pred potekom treh mesecev bivanja prekine neprekinjeno bivanje ter je po ponovnem prečkanju meje upravičen do ponovnega trimesečnega neprekinjenega bivanja?
- Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali se v skladu s členom 5 Uredbe o obmejnem prometu lahko šteje, da je neprekinjeno bivanje prekinjeno, če sta izstop in vstop opravljena isti dan ali v zaporednih dneh?
- Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, na drugo vprašanje pa nikalen, kolikšen časovni presledek oziroma katero drugo merilo za presojo je treba upoštevati, zato da se za namene člena 5 Uredbe o obmejnem prometu ugotovi, da je bilo neprekinjeno bivanje prekinjeno?
- Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, ali se določba iz člena 5 Uredbe o obmejnem prometu, ki določa, da najdaljše neprekinjeno bivanje traja tri mesece, lahko razlaga tako, da je treba čas, ki je potekel med večkratnim izstopom in vstopom, sešteti in da je treba, če seštevek doseže 93 dni (3 mesece), glede na člen 20(1) Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 (UL L 239, 22.9.2000, str. 19) – ali glede na druga pravila prava schengenskega prostora – šteti, da na podlagi dovoljenja za obmejni promet ni več mogoče uveljavljati pravice do bivanja za obdobje šestih mesecev od prvega vstopa?
- Če je odgovor na četrto vprašanje pritrdilen, ali je treba pri seštevanju upoštevati večkratni vstop in izstop v istem dnevu ter tudi enkratni vstop in izstop v istem dnevu in katero računsko metodo je treba uporabiti za to?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1931/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o pravilih za obmejni promet na zunanjih kopenskih mejah držav članic in spremembi določb Schengenske konvencije (UL L 405, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen sad Sofia-grad (Bolgarija) 26. maja 2011 – Kremikovtzi AD proti Ministar na ikonomikata, energetikata i turizma i zamestnik-ministar na ikonomikata, energetikata i turizma (minister za gospodarstvo, energetiko in turizem ter namestnik ministra za gospodarstvo, energetiko in turizem)

(Zadeva C-262/11)

(2011/C 232/30)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Administrativen sad Sofia-grad

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Kremikovtzi AD

Tožena stranka: Ministar na ikonomikata, energetikata i turizma i zamestnik-ministar na ikonomikata, energetikata i turizma (minister za gospodarstvo, energetiko in turizem ter namestnik ministra za gospodarstvo, energetiko in turizem)

Vprašanja za predhodno odločanje

- Ali se določbe Evropskega sporazuma in zlasti sklepi Pridružitvenega Sveta EU-Bolgarija uporabijo za državne pomoči, ki so bile v skladu z določbami Evropskega sporazuma in zlasti v skladu s členom 9(4) Protokola 2 dodeljene pred pristopom Republike Bolgarije k Evropski uniji, če je bila presoja nezdržljivosti tako dodeljenih državnih pomoči opravljena po pristopu Republike Bolgarije k Evropski uniji? Če je odgovor na to vprašanje pritrdilen, je treba razložiti:
 - Ali je treba člen 3, drugi odstavek, Dodatnega protokola k Evropskemu sporazumu o pridružitvi med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni strani ter Republiko Bolgarijo na drugi strani v zvezi s podaljšanjem obdobja, predvidenega v členu 9(4) Protokola 2 k Evropskemu sporazumu, razlagati tako, da lahko le Evropska komisija odloči, ali so program prestrukturiranja in načrti iz člena 2 Dodatnega protokola v celoti izvedeni in izpolnjujejo zahteve iz člena 9(4) Protokola 2 k Evropskemu sporazumu? Če je odgovor na to vprašanje nikalen, je treba pojasniti:
 - Ali je treba člen 3, tretji odstavek, Dodatnega protokola k Evropskemu sporazumu o pridružitvi med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni strani ter Republiko Bolgarijo na drugi strani v zvezi s podaljšanjem obdobja, predvidenega v členu 9(4) Protokola 2 k Evropskemu sporazumu, razlagati tako, da ima pristojni organ Republike Bolgarije pravico izdati odločbo o vračilu državne pomoči, ki ne izpolnjuje zahtev iz člena 9(4) Protokola 2 k Evropskemu sporazumu? Če

Sodišče na to vprašanje odgovori nikalno, se prosi za odgovor na to vprašanje:

2. Ali je treba določbo iz točke 1 dela Priloge V k Aktu o pogojih pristopa Republike Bolgarije in Romunije k Evropski uniji, ki se nanaša na pravila o konkurenci, razlagati tako, da gre pri sporni državni pomoči za „novo pomoč“ v smislu točke 1, drugi odstavek, te priloge? Če je odgovor pritrdilen, ali je treba v takem primeru za take „nove pomoči“ uporabiti določbe členov 107 PDEU in 108 PDEU (člena 87 ES in 88 ES) o državnih pomočeh in določbe Uredbe št. 659/1999 ⁽¹⁾?

(a) Če je odgovor na to vprašanje nikalen, je treba odgovoriti na to vprašanje: Ali je treba določbe iz točke 1 Priloge V k Aktu o pristopu razlagati tako, da pristojni nacionalni organi ne morejo začeti postopkov za vračilo državne pomoči, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, preden Komisija ne izda sklepa, s katerim zadevno državno pomoč razglasi za nezdržljivo s skupnim trgom?

(b) Če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen: Ali je treba Sklep Komisije z dne 15. decembra 2009, ki je bil predložen Varhoven administrativen sad (vrhovno upravno sodišče), razumeti kot negativno odločbo v zvezi z nezakonito pomočjo v smislu člena 14 Uredbe št. 659/1999?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL. L 83, str. 1).

Tožba, vložena 31. maja 2011 – Evropska komisija proti Češki republiki

(Zadeva C-269/11)

(2011/C 232/31)

Jezik postopka: češčina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: L. Lozano Palacios in M. Šimerdová, zastopnika)

Tožena stranka: Češka republika

Predloga tožeče stranke

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj

— ugotovi, da Češka republika s tem, da potovalnim agencijam na podlagi člena 89 zakona št. 235/2004 Sb. o davku na dodano vrednost dopušča, da uporabijo posebno ureditev za potovalne agencije v zvezi z opravljanjem potovalnih storitev za osebe, ki niso potniki, ni izpolnila obveznosti iz členov od 306 do 310 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost;

— Češki republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Posebna ureditev DDV za potovalne agencije, ki je vzpostavljena s členi od 306 do 310 Direktive Sveta 2006/112/ES, se v Češki republiki uporablja ne le za storitve, ki jih potovalne agencije zagotavljajo potnikom, ampak tudi za storitve, ki jih zagotavljajo osebam, ki niso potniki. V skladu s členom 89 zakona št. 235/2004 Sb. o davku na dodano vrednost se v Češki republiki posebna ureditev uporabi tudi, če se potovalna storitev zagotovi pravni osebi, ki to storitev proda naprej drugi potovalni agenciji. Po mnenju Komisije je to v nasprotju s členi od 306 do 310 Direktive Sveta 2006/112/ES, ki zahtevajo, da se posebna ureditev za potovalne agencije uporabi samo v primerih, ko se potovalna storitev zagotovi potniku. Stališče Komisije je podprto tudi z besedilom členov od 306 do 310 Direktive Sveta 2006/112/ES in s ciljem, ki ga zasledujejo te določbe.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Symvoulis tis Epikrateias (državni svet, Grčija) 31. maja 2011 – Techniko Epimelitirio Ellados (TEE) in drugi proti Ypourgoi Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis; Metaforon kai Epikoinonion; Oikonomias kai Oikonomikon

(Zadeva C-271/11)

(2011/C 232/32)

Jezik postopka: grščina

Predložitveno sodišče

Symvoulis tis Epikrateias (državni svet)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Techniko Epimelitirio Ellados (TEE), Syllogos Ellinon Diplomatouchon Aeronafpigon Michanikon (SEA), Alexandros Tsiapas, Antonios Oikonomopoulos, Apostolos Batategas, Vasileios Kouloukakis, Georgios Oikonomopoulos, Ilias Iliadis, Ioannis Tertigkas, Panellinios Syllogos Aerolime-nikon Ypiresias Politikis Aeroporias, Eleni Theodoridou, Ioannis Karnesiotes, Alexandra Efthimiou, Eleni Saatsaki

Tožene stranke: Ypourgoi Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis; Metaforon kai Epikoinonion; Oikonomias kai Oikonomikon (Ministri degli Interni, della Pubblica Amministrazione e del Decentrato; dei Trasporti e delle Comunicazioni; dell'Economia e delle Finanze)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali lahko nacionalni zakonodajalec na podlagi člena 2 Uredbe št. 2042/2003 v povezavi z določbo M.B.902(b)(1) poglavja I, oddelek B, Priloge I k tej uredbi in ob upoštevanju določbe AMC M.B.102(c)(1) (točke 1.1-1.4, 1.6 in 1.7) poglavja A, oddelek B, priloge I k odločbi EAVL št. 2003/19/RM/28.11.2003 o sprejemljivih načinih usklajevanja v skladu z Uredbo št. 2042/2003 pri

- določanju dodatnih ukrepov za izvajanje navedene uredbe porazdeli delo inšpekcijskega nadzorstva zrakoplovov za certificiranje skladnosti z veljavnimi merili za stalno plovnost med več določenih kategorij/specializiranih inšpektorjev, ki so odgovorni za pregled stalne plovnosti zrakoplova samo glede na določen sektor? Natančneje, ali je nacionalna določba, kakršna je ta v obravnavani zadevi in s katero so določeni inšpektorji za plovnost (Airworthiness and Avionics Inspectors), inšpektorji za letalske operacije (Flight Operations Inspectors), inšpektorji za varnost potniške kabine (Cabin Safety Inspectors) in inšpektorji za diplome in licence (Licensing Inspectors), v skladu z Uredbo št. 2042/2003?
2. Če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen, ali je treba določbo M.B.902(b)(1) poglavja I, oddelek B, Priloge I k Uredbi št. 2042/2003 razlagati tako, da mora imeti kateri koli član osebja, ki opravlja naloge inšpekcijskega nadzorstva plovnosti zrakoplova glede samo enega določenega sektorja, pet let izkušenj na vseh področjih, ki so namenjena zagotovitvi stalne plovnosti zrakoplova, ali pa je dovolj pet let izkušenj v zvezi s posameznimi nalogami, ki jih je dolžan opravljati v skladu s specializacijo, ki jo ima?
 3. Če je odgovor na to vprašanje, da zadošča, da ima nadzorno osebje pet let izkušenj v zvezi s posebnimi nalogami, ki so jim dodeljene, ali je nacionalna določba, kakršna je ta v obravnavani zadevi, na podlagi katere morajo imeti inšpektorji za plovnost (Airworthiness and Avionics Inspectors), ki so odgovorni za nadzor in pregled instrumentov letenja, potrjevanje organizacij za vzdrževanje in letalskih družb v skladu z navodili iz Priročnika ICAO doc. 9760, vsaj pet let izkušenj v vzdrževalni delavnici za zrakoplove, pri čemer so te tudi vzdrževali, v skladu z določbo M.B.902(b)(1) poglavja I, oddelek B, Priloge I k Uredbi št. 2042/2003, na podlagi katere mora imeti nadzorno osebje „vsaj petletne izkušnje s stalno plovnostjo“?
 4. Če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen, ali je nacionalna določba, kakršna je ta v obravnavani zadevi in ki izenačuje imetnike licence za letalsko vzdrževanje v smislu dela 66 (Priloga III) te uredbe z imetniki visokošolske diplome v sektorju letalske navigacije tako, da določa, da morajo imeti oboji pridobljene izkušnje v vzdrževalni delavnici za zrakoplove, da bi bili certificirani kot inšpektorji za plovnost, v skladu z Uredbo št. 2042/2003?
 5. Ali so v smislu določbe M.B.902(b)(1) poglavja I, oddelek B, Priloge I k Uredbi št. 2042/2003 ob upoštevanju določbe MAC M.B.102(c)(1), točki 1.4 in 1.5, poglavja A, oddelek B, priloge I k odločbi EAVL št. 2003/19/RM/28.11.2003 o sprejemljivih postopkih usklajevanja na podlagi Uredbe št. 2042/2003 v petletne izkušnje v sektorju plovnosti vključene praktične izkušnje, ki so bile morda pridobljene med študijem za pridobitev zadevnega akademskega naziva, ali pa se upoštevajo samo delovne izkušnje po koncu študija in po pridobitvi zadevnega naziva?
 6. Ali se na podlagi iste določbe Uredbe št. 2042/2003 za petletne izkušnje v sektorju plovnosti štejejo tudi izkušnje, pridobljene v preteklosti in pred začetkom veljavnosti navedene uredbe z morebitnim opravljanjem nadzora plovnosti zrakoplovov?
 7. Ali mora na podlagi določbe M.B.902(b)(2) poglavja I, oddelek B, Priloge I k Uredbi št. 2042/2003 imetnik licence za letalsko vzdrževanje iz dela 66 (Priloga III k Uredbi št. 2042/2003), zato da bo izbran, pred izbiro opraviti dodatno usposabljanje v sektorjih v zvezi s plovnostjo zrakoplovov ali pa zadošča, da je tako usposabljanje opravil po začetni izbiri, vendar pred začetkom opravljanja nalog inšpektorja?
 8. Ali se lahko na podlagi določbe M.B.902(b)(3) poglavja I, oddelek B, Priloge I k Uredbi št. 2042/2003, po kateri morajo osebe za nadzor nujno opraviti „formalno usposabljanje iz letalskega vzdrževanja“, šteje, da tako usposabljanje pomeni sistem usposabljanja, ki ga določi nacionalni zakonodajalec in ima te značilnosti: (i) usposabljanje se ponudi po začetni izbiri inšpektorjev le na podlagi izpolnjevanja formalnih pogojev; (ii) tako usposabljanje se ne razlikuje glede na formalno usposobljenost oseb, ki so bile na začetku izbrane za inšpektorje; in (iii) v okviru tega sistema usposabljanja niso določeni postopki in merila za ocenjevanje učenca niti zaključni izpit, da bi se preverila njegova usposobljenost po koncu njegovega usposabljanja?
 9. Ali je na podlagi določbe M.B.902(b)(4) poglavja I, oddelek B, Priloge I k Uredbi št. 2042/2003, po kateri imajo osebe za nadzor „položaj z ustreznimi pristojnostmi“, hierarhični položaj nujen pogoj, da se oseba certificira kot inšpektor, pri čemer je morala med opravljanjem prejšnje dejavnosti imeti višji položaj, ali pa je treba zgoraj navedeno določbo Uredbe št. 2042/2003 ob upoštevanju določbe AMC M.B.102(c)(3) poglavja A, oddelek B, priloge I k odločbi EAVL št. 2003/19/RM/28.11.2003 razlagati tako, da je treba po začetni izbiri osebe za inšpektorja tej osebi v okviru organa, pristojnega za pregled plovnosti zrakoplovov, dati položaj, ki daje pooblastilo za podpisovanje v imenu tega organa?

10. Če je treba določbo M.B.902(b)(4) poglavja I, oddelek B, Priloge I k navedeni uredbi razlagati v tem drugem smislu, ali je mogoče na podlagi določb te uredbe šteti, da določba nacionalnega prava, po kateri se inšpektor certificira po koncu teoretičnega in praktičnega usposabljanja, ko lahko začne opravljati preglede plovnosti zrakoplovov s samostojnim podpisovanjem dokumentov v zvezi s pregledom in zavezovanjem pristojnega organa, izpolnjuje pogoj, ki ga postavlja ta uredba?
11. Če je treba določbo AMC M.B.902(b)(4) poglavja I, oddelek B, Priloge I k Uredbi št. 2042/2003 razlagati v drugem smislu, navedenem zgoraj, ali je nacionalna določba, kakršna je ta v obravnavani zadevi in po kateri je izpolnjevanje zahteve po predhodnem napredovanju „na višje položaje“ in prevzemu „odgovornosti za vzdrževalno delavnico zrakoplovov“ za osebe, ki je bilo na začetku izbrano za inšpektorje za plovnost, le prednost, v skladu z navedeno določbo?
12. Ali bi moral nacionalni zakonodajalec na podlagi Uredbe št. 2042/2003, ki ne določa, ali in pod katerimi pogoji ima tisti, ki je pred začetkom veljavnosti te uredbe opravljal naloge nadzora plovnosti zrakoplovov inšpektorja, pravico še naprej opravljati te naloge tudi po začetku veljavnosti navedene uredbe, določiti, da je treba tistega, ki je opravljal te naloge ob začetku veljavnosti navedene uredbe (ali morda prej), samodejno ponovno certificirati kot inšpektorja, ne da bi mu bilo treba opraviti predhodni postopek izbire in ocenjevanja, ali pa je treba Uredbo št. 2042/2003, katere cilj je izboljšanje varnosti letalskih družb, in ne ureditev poklicnih pravic delavcev organov, pristojnih za pregled plovnosti zrakoplovov države članice, razlagati tako, da imajo države članice le možnost, če menijo, da je to primerno, še naprej kot inšpektorje za pregled plovnosti zrakoplovov zaposlovati osebe, ki so opravljele naloge pred začetkom veljavnosti navedene uredbe, čeprav te osebe ne izpolnjujejo zahtev, ki jih ta uredba ob upoštevanju določbe M.B.902(b)(4) poglavja I, oddelek B, priloge I k odločbi EAVL št. 2003/19/RM/28.11.2003 nalaga v zvezi s tem?
13. Če se ugotovi, da morajo države članice na podlagi Uredbe št. 2042/2003 brez postopka izbire samodejno ponovno certificirati kot inšpektorje osebe, ki so opravljele te naloge pred začetkom veljavnosti navedene uredbe, ali je nacionalna določba, kakršna je ta v obravnavani zadevi, po kateri so te osebe morale za ponovno certifikacijo predhodno dejansko opravljati naloge inšpektorja po začetku veljavnosti zadevne nacionalne določbe, ne pa ob začetku veljavnosti navedene uredbe, v skladu s to uredbo?

Tožba, vložena 9. junija 2011 – Evropska komisija proti Helenski republiki

(Zadeva C-293/11)

(2011/C 232/33)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: D. Triantafyllou in C. Soulay)

Tožena stranka: Helenska republika

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da je Helenska republika z uporabo posebne ureditve za potovalne agente na področju DDV v primerih, ko so bile potovalne storitve zaračunane osebi, ki ni potnik, kršila obveznosti, ki jih ima v skladu s členi od 306 do 310 Direktive 2006/112/ES ⁽¹⁾,

— Helenski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Ureditev potovalnih agentov se v skladu z določbami Direktive v večini jezikov uporablja samo za storitve, ki se opravijo neposredno potnikom. Tudi angleška različica, ki samo v eni točki uporablja izraz „prejemnik“ (customer), bi bila brez smisla, če se ne bi uporabljala le za potnike. Enak sklep izhaja iz razlage vseh povezanih določb skupaj (sistematična razlaga). Do enakega rezultata je mogoče priti z zgodovinsko razlago, ker je Direktiva o DDV kodificirala samo „šesto direktivo, ne da bi spremenila njen predmet“. Glede teleološke razlage je upoštevno, da ni dovoljena dvojna obdavčitev agentov določenih držav članic (razen znižanj v primeru široke uporabe ureditve potovalnih agentov). Brez uradne spremembe besedila Direktive, posamezne države članice ne morejo odpraviti te omejitve.

⁽¹⁾ UL L 347, 11.12.2006.

Tožba, vložena 10. junija 2011 – Italijanska republika proti Svetu Evropske unije

(Zadeva C-295/11)

(2011/C 232/34)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Italijanska republika (zastopnika: G. Palmieri, zastopnik, in S. Fiorentino, Avvocato dello Stato)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predloga tožeče stranke

- Sklep Sveta z dne 10. marca 2011 o odobritvi okrepljenega sodelovanja na področju uvedbe enotnega patentnega varstva (2011/167/EU) ⁽¹⁾ naj se razglasi za ničn;
- Svetu Evropske unije naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Italijanska republika v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge:

Prvič trdi, da je Svet odobril postopek okrepljenega sodelovanja izven meja, določenih s členom 20(1), prvi pododstavek, PEU, v skladu s katerim je ta postopek dopusten samo za področja, ki niso v izključni pristojnosti Unije. Dejansko pa ima Unija izključno pristojnost za uvedbo „evropskih pravic intelektualne lastnine“, za katere je pravna podlaga člen 118 PDEU.

Drugič navaja, da ima odobritev okrepljenega sodelovanja v obravnavani zadevi posledice, ki so v nasprotju ali vsaj niso v skladu s cilji, zaradi katerih je bil ta institut predviden s Pogodbama. Ker naj bi bila navedena odobritev v nasprotju vsaj z namenom člena 118 PDEU, če že ne z njegovim besedilom, naj bi pomenila kršitev člena 326(1) PDEU, v delu, v katerem določa, da se pri okrepljenem sodelovanju spoštujeta Pogodbi in pravo Unije.

Tretjič, Italijanska republika zatrjuje, da je bil sklep o odobritvi sprejet brez ustrezne preiskave glede zahteve t.i. zadnjega sredstva in brez ustrezne obrazložitve v zvezi s tem.

Nazadnje, sklep o odobritvi naj bi pomenil kršitev člena 326 PDEU, ker škodi notranjemu trgu, saj povzroča oviro pri trgovini med državami članicami in izkrivljanje konkurence med njimi. Poleg tega naj ne bi prispeval h krepitvi integracijskih procesov Unije, zaradi česar naj bi bil v nasprotju s členom 20(1), drugi pododstavek, PEU.

⁽¹⁾ UL L 76, str. 53.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen sad Varna (Bolgarija) 14. junija 2011 – Dobrudzhanska petrolna kompania AD proti Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnieneto“, grad Varna, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Direktor der Direktion „Anfechtung und Vollzugsverwaltung“ Varna bei der Zentralverwaltung der Nationalen Agentur für Einnahmen)

(Zadeva C-298/11)

(2011/C 232/35)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitveno sodišče

Administrativen sad Varna

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Dobrudzhanska petrolna kompania AD

Tožena stranka: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnieneto“, grad Varna, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Direktor direktorata „Pritožbe in vodenje izvršbe“ Varna nacionalne agencije za prihodke)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 80(1)(a) in (b) Direktive Sveta 2006/112/ES ⁽¹⁾ z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost razlagati tako, da je pri dobavah med povezanimi osebami, če je cena nižja od tržne vrednosti, osnova za odmero davka tržna vrednost transakcije le, če dobavitelj ali prejemnik ni upravičen do celotnega odbitka vstopnega davka, ki velja za nakup ali izdelavo blaga, ki je predmet dobave?
2. Ali je treba člen 80(1)(a) in (b) Direktive 2006/112 razlagati tako, da če je dobavitelj uveljavljal pravico do celotnega odbitka vstopnega davka za blago in storitve, ki so predmet zaporednih dobav med povezanimi osebami po manjši vrednosti od tržne, ter ta pravica do odbitka vstopnega davka ni bila popravljena v skladu s členi od 173 do 177 Direktive in dobava ne more biti oproščena plačila davka na podlagi členov 132, 135, 136, 371, 375, 376, 377, 378(2) in od 380 do 390 Direktive, država članica ne sme predvideti nobenih ukrepov, s katerimi bi bila kot osnova za odmero davka določena izključno tržna vrednost?
3. Ali je treba člen 80(1)(a) in (b) Direktive 2006/112 razlagati tako, da če je prejemnik uveljavljal pravico do celotnega odbitka vstopnega davka za blago in storitve, ki so predmet zaporednih dobav med povezanimi osebami po manjši vrednosti od tržne, ter ta pravica do odbitka vstopnega davka ni bila popravljena v skladu s členi od 173 do 177 Direktive, država članica ne sme predvideti nobenega ukrepa, s katerim bi bila kot osnova za odmero davka določena izključno tržna vrednost?
4. Ali so v členu 80(1)(a) in (b) Direktive 2006/112 taksativno našeti primeri, ki pomenijo pogoje, pod katerimi sme država članica sprejeti ukrepe, na podlagi katerih je osnova za odmero davka pri dobavah tržna vrednost transakcije?
5. Ali je določba nacionalnega prava, kakršna je ta v členu 27(3), točka 1, Zakon za danak vrhu dobavenata stojnost (zakon o davku na dodano vrednost), dopustna tudi v drugih okoliščinah, kot so tiste, ki so našete v členu 80(1)(a), (b) in (c) Direktive 2006/112?

6. Ali ima v primeru, kakršen je obravnavani, določba člena 80(1)(a) in (b) Direktive 2006/112 neposredni učinek in ali jo sme nacionalno sodišče uporabiti neposredno?

(¹) UL L 347, str. 1.

Sklep predsednika Sodišča z dne 20. maja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberlandesgericht Innsbruck – Avstrija) – Pensionsversicherungsanstalt proti Andrea Schwabu

(Zadeva C-547/09) (¹)

(2011/C 232/36)

Jezik postopka: nemščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

(¹) UL C 100, 17.4.2010.

Sklep predsednika Sodišča z dne 17. maja 2011 – Evropska komisija proti Republiki Poljski

(Zadeva C-341/10) (¹)

(2011/C 232/37)

Jezik postopka: poljščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

(¹) UL C 260, 25.9.2010.

Sklep predsednika Sodišča z dne 20. maja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Judicial de Vieira do Minho – Portugalska) – Manuel Alfonso Esteves proti Axa – Seguros de Portugal SA

(Zadeva C-437/10) (¹)

(2011/C 232/38)

Jezik postopka: portugalščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

(¹) UL C 317, 20.11.2010.

Sklep predsednika Sodišča z dne 7. junija 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe tribunal de première instance de Namur – Belgija) – Rémi Paquot (C-622/10), Adrien Daxhelet (C-623/10) proti državi Belgiji – SFP Finances

(Združeni zadevi C-622/10 in C-623/10) (¹)

(2011/C 232/39)

Jezik postopka: francoščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

(¹) UL C 80, 12.3.2011.

Sklep predsednika Sodišča z dne 17. maja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Minister van Financiën proti G. in 't Veld

(Zadeva C-110/11) (¹)

(2011/C 232/40)

Jezik postopka: nizozemščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

(¹) UL C 160, 28.5.2011.

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 28. junija 2011 – Oetker Nahrungsmittel proti UUNT – Bonfait (Buonfatti)

(Zadeva T-471/09) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti Buonfatti — Prejšnja Benelux besedna znamka Bonfait — Neobstoj verjetnosti zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2011/C 232/41)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG (Bielefeld, Nemčija) (zastopnik: F. Graf von Stosch, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: R. Manea, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Bonfait BV (Denekamp, Nizozemska)

Predmet

Tožba na razveljavitev odločbe četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 2. oktobra 2009 (zadeva R 340/2007-4), v zvezi s postopkom z ugovorom med Bonfait BV in Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG.

Izrek

1. Odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 2. oktobra 2009 (zadeva R 340/2007-4) se razveljavi.
2. UUNT nosi svoje stroške in stroške družbe Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG.

⁽¹⁾ UL C 24, 30.1.2010.

Sodba Splošnega sodišča z dne 28. junija 2011 – ATB Norte proti UUNT – Bricocenter Italia (BRICO CENTER)

(Zadeva T-475/09) ⁽¹⁾

(„Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti BRICO CENTER — Prejšnji figurativni znamki Skupnosti ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro in CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009“)

(2011/C 232/42)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: ATB Norte, SL (Burgos, Španija) (zastopniki: najprej P. López Ronda, G. Macias Bonilla, H. Curtis-Oliver in G. Marín Raigal, nato F. Brandolini Kujman, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnika: O. Montalto in G. Mannucci, zastopnika)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Italija) (zastopniki: G. Ghidini, M. Mergati in C. Signorini, odvetniki)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 24. septembra 2009 (zadeva R 500/2008-4) glede postopka z ugovorom med ATB Norte, SL in Bricocenter Italia Srl.

Izrek

1. Odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 24. septembra 2009 (zadeva R 500/2008-4) se razveljavi v delu, v katerem je odbor za pritožbe ugodil pritožbi Bricocenter Italia Srl glede storitev „oglaševanje“, „vodenje komercialnih poslov“ in „poslovna administracija“, na katere se nanaša prijava znamke Skupnosti.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. ATB Norte, SL, Bricocenter Italia in UUNT nosijo vsak svoje stroške, priglašene v postopku pred Splošnim sodiščem.

⁽¹⁾ UL C 24, 30.1.2010.

Sodba Splošnega sodišča z dne 28. junija 2011 – ATB Norte proti UUNT – Bricocenter Italia (BRICO CENTER)

(Zadeva T-476/09) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti BRICO CENTER — Prejšnji figurativni znamki Skupnosti ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro in CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2011/C 232/43)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: ATB Norte, SL (Burgos, Španija) (zastopniki: najprej P. López Ronda, G. Macias Bonilla, H. Curtis Oliver in G. Marín Raigal, nato F. Brandolini Kujman, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnika: O. Montalto in G. Mannucci, zastopnika)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Italija) (zastopniki: G. Ghidini, M. Mergati in C. Signorini, odvetniki)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 24. septembra 2009 (zadeva R 1006/2008-4) glede postopka z ugovorom med ATB Norte, SL in Bricocenter Italia Srl.

Izrek

1. Odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 24. septembra 2009 (zadeva R 1006/2008-4) se razveljavi v delu, v katerem je odbor za pritožbe ugodil pritožbi Bricocenter Italia Srl glede storitev „oglaševanje“, „vodenje komercialnih poslov“ in „poslovna administracija“, na katere se nanaša prijava znamke Skupnosti.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. ATB Norte, SL, Bricocenter Italia in UUNT nosijo vsak svoje stroške, priglašene v postopku pred Splošnim sodiščem.

⁽¹⁾ UL C 24, 30.1.2010.

Sodba Splošnega sodišča z dne 28. junija 2011 – ATB Norte proti UUNT – Bricocenter Italia (BRICO CENTER)

(Zadeva T-477/09) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti BRICO CENTER — Prejšnji figurativni znamki Skupnosti ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro in CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2011/C 232/44)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: ATB Norte, SL (Burgos, Španija) (zastopniki: najprej P. López Ronda, G. Macias Bonilla, H. Curtis Oliver in G. Marín Raigal, nato F. Brandolini Kujman, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnika: O. Montalto in G. Mannucci, zastopnika)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Italija) (zastopniki: G. Ghidini, M. Mergati in C. Signorini, odvetniki)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 24. septembra 2009 (zadeva R 1008/2008-4) glede postopka z ugovorom med ATB Norte, SL in Bricocenter Italia Srl.

Izrek

1. Odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 24. septembra 2009 (zadeva R 1008/2008-4) se razveljavi v delu, v katerem je odbor za pritožbe ugodil pritožbi Bricocenter Italia Srl glede storitev „oglaševanje“, „vodenje komercialnih poslov“ in „poslovna administracija“, na katere se nanaša prijava znamke Skupnosti.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. ATB Norte, SL, Bricocenter Italia in UUNT nosijo vsak svoje stroške, priglašene v postopku pred Splošnim sodiščem.

⁽¹⁾ UL C 24, 30.1.2010.

Sodba Splošnega sodišča z dne 28. junija 2011 – ATB Norte proti UUNT – Bricocenter Italia (BRICO CENTER)

(Zadeva T-478/09) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti BRICO CENTER — Prejšnji figurativni znamki Skupnosti ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro in CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2011/C 232/45)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: ATB Norte, SL (Burgos, Španija) (zastopniki: najprej P. López Ronda, G. Macias Bonilla, H. Curtis-Oliver in G. Marín Raigal, nato F. Brandolini Kujman, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnika: O. Montalto in G. Mannucci, zastopnika)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Italija) (zastopniki: G. Ghidini, M. Mergati in C. Signorini, odvetniki)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 24. septembra 2009 (zadeva R 1009/2008-4) glede postopka z ugovorom med ATB Norte, SL in Bricocenter Italia Srl.

Izrek

1. Odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 24. septembra 2009 (zadeva R 1009/2008-4) se razveljavi v delu, v katerem je odbor za pritožbe ugodil pritožbi Bricocenter Italia Srl glede storitev „oglaševanje“, „vodenje komercialnih poslov“ in „poslovna administracija“, na katere se nanaša prijava znamke Skupnosti.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. ATB Norte, SL, Bricocenter Italia in UUNT nosijo vsak svoje stroške, priglašene v postopku pred Splošnim sodiščem.

⁽¹⁾ UL C 24, 30.1.2010.

Sodba Splošnega sodišča z dne 28. junija 2011 – ATB Norte proti UUNT – Bricocenter Italia (BRICO CENTER Garden)

(Zadeva T-479/09) ⁽¹⁾

(„Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti BRICO CENTER Garden — Prejšnji figurativni znamki Skupnosti ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro in CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009“)

(2011/C 232/46)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: ATB Norte, SL (Burgos, Španija) (zastopniki: najprej P. López Ronda, G. Macias Bonilla, H. Curtis-Oliver in G. Marín Raigal, nato F. Brandolini Kujman, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnika: O. Montalto in G. Mannucci, zastopnika)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Italija) (zastopniki: G. Ghidini, M. Mergati in C. Signorini, odvetniki)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 24. septembra 2009 (zadeva R 1044/2008-4) glede postopka z ugovorom med ATB Norte, SL in Bricocenter Italia Srl.

Izrek

1. Odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 24. septembra 2009 (zadeva R 1044/2008-4) se razveljavi v delu, v katerem je odbor za pritožbe ugodil pritožbi Bricocenter Italia Srl glede storitev „oglaševanje“, „vodenje komercialnih poslov“ in „poslovna administracija“, na katere se nanaša prijava znamke Skupnosti.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. ATB Norte, SL, Bricocenter Italia in UUNT nosijo vsak svoje stroške, priglašene v postopku pred Splošnim sodiščem.

⁽¹⁾ UL C 24, 30.1.2010.

Sodba Splošnega sodišča z dne 28. junija 2011 – ATB Norte proti UUNT – Bricocenter Italia (BRICOCENTER)

(Zadeva T-480/09) ⁽¹⁾

(„Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti BRICOCENTER — Prejšnji figurativni znamki Skupnosti ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro in CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009“)

(2011/C 232/47)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: ATB Norte, SL (Burgos, Španija) (zastopniki: najprej P. López Ronda, G. Macias Bonilla, H. Curtis-Oliver in G. Marín Raigal, nato F. Brandolini Kujman, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnika: O. Montalto in G. Mannucci, zastopnika)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Italija) (zastopniki: G. Ghidini, M. Mergati in C. Signorini, odvetniki)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 28. septembra 2009 (zadeva R 1045/2008-4) glede postopka z ugovorom med ATB Norte, SL in Bricocenter Italia Srl.

Izrek

1. Odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 28. septembra 2009 (zadeva R 1045/2008-4) se razveljavi v delu, v katerem je odbor za pritožbe ugodil pritožbi Bricocenter Italia Srl glede storitev „oglaševanje“, „vodenje komercialnih poslov“ in „poslovna administracija“, na katere se nanaša prijava znamke Skupnosti.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. ATB Norte, SL, Bricocenter Italia in UUNT nosijo vsak svoje stroške, priglašene v postopku pred Splošnim sodiščem.

⁽¹⁾ UL C 24, 30.1.2010.

Sodba Splošnega sodišča z dne 28. junija 2011 – ATB Norte proti UUNT – Bricocenter Italia (maxi BRICO CENTER)

(Zadeva T-481/09) ⁽¹⁾

(„Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti maxi BRICO CENTER — Prejšnji figurativni znamki Skupnosti ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro in CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Relativni razlogi za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009“)

(2011/C 232/48)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: ATB Norte, SL (Burgos, Španija) (zastopniki: sprva P. López Ronda, G. Macias Bonilla, H. Curtis-Oliver in G. Marín Raigal, nato F. Brandolini Kujman, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnika: O. Montalto in G. Mannucci, zastopnika)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Italija) (zastopniki: G. Ghidini, M. Mergati in C. Signorini, odvetniki)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 28. septembra 2009 (zadeva R 1046/2008-4) glede postopka z ugovorom med družbama ATB Norte, SL in Bricocenter Italia Srl.

Izrek

1. Odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 28. septembra 2008 (zadeva R 1046/2008-4) se razveljavi v delu, v katerem je ugodeno pritožbi družbe Bricocenter Italia Srl pred odborom za pritožbe v zvezi s storitvami „oglaševanja“, „vodenja komercialnih poslov“ in „poslovne administracije“, ki jih zajema prijava znamke Skupnosti.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. ATB Norte, SL, Bricocenter Italia in UUNT nosijo svoje stroške, ki so jih priglasili v postopku pred Splošnim sodiščem.

⁽¹⁾ UL C 24, 30.1.2010.

Sodba Splošnega sodišča z dne 28. junija 2011 – ATB Norte proti UUNT – Bricocenter Italia (BRICO CENTER Città)

(Zadeva T-482/09) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti BRICO CENTER Città — Prejšnji figurativni znamki Skupnosti ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro in CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2011/C 232/49)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: ATB Norte, SL (Burgos, Španija) (zastopniki: najprej P. López Ronda, G. Macias Bonilla, H. Curtis-Oliver in G. Marín Raigal, nato F. Brandolini Kujman, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnika: O. Montalto in G. Mannucci, zastopnika)

Druga stranka pred odborom za pritožbe UUNT, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Italija) (zastopniki: G. Ghidini, M. Mergati in C. Signorini, odvetniki)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 28. septembra 2009 (zadeva R 1047/2008-4) glede postopka z ugovorom med ATB Norte, SL in Bricocenter Italia Srl.

Izrek

- 1) Odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 28. septembra 2009 (zadeva R 1047/2008-4) se razveljavi v delu, v katerem je odbor za pritožbe ugodil pritožbi Bricocenter Italia Srl glede storitev „oglaševanje“, „vodenje komercialnih poslov“ in „poslovna administracija“, na katere se nanaša prijava znamke Skupnosti.
- 2) V preostalem se tožba zavrne.
- 3) ATB Norte, SL, Bricocenter Italia in UUNT nosijo vsak svoje stroške, priglašene v postopku pred Splošnim sodiščem.

⁽¹⁾ UL C 24, 30.1.2010.

Sodba Splošnega sodišča z dne 28. junija 2011 – ATB Norte proti UUNT – Bricocenter Italia (Affiliato BRICO CENTER)

(Zadeva T-483/09) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti Affiliato BRICO CENTER — Prejšnji figurativni znamki Skupnosti ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro in CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2011/C 232/50)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: ATB Norte, SL (Burgos, Španija) (zastopniki: najprej P. López Ronda, G. Macias Bonilla, H. Curtis-Oliver in G. Marín Raigal, nato F. Brandolini Kujman, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnika: O. Montalto in G. Mannucci, zastopnika)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Italija) (zastopniki: G. Ghidini, M. Mergati in C. Signorini, odvetniki)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 28. septembra 2009 (zadeva R 1048/2008-4) glede postopka z ugovorom med ATB Norte, SL in Bricocenter Italia Srl.

Izrek

1. Odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 28. septembra 2009 (zadeva R 1048/2008-4) se razveljavi v delu, v katerem je odbor za pritožbe ugodil pritožbi Bricocenter Italia Srl glede storitev „oglaševanje“, „vodenje komercialnih poslov“ in „poslovna administracija“, na katere se nanaša prijava znamke Skupnosti.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. ATB Norte, SL, Bricocenter Italia in UUNT nosijo vsak svoje stroške, priglašene v postopku pred Splošnim sodiščem.

⁽¹⁾ UL C 24, 30.1.2010.

Sodba Splošnega sodišča z dne 28. junija 2011 – ReValue Immobilienberatung proti UUNT (ReValue)

(Zadeva T-487/09) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Prijava figurativne znamke Skupnosti ReValue — Delna zavrnitev registracije — Absolutni razlog za zavrnitev — Opisnost — Člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Obveznost obrazložitve — Člen 75 Uredbe št. 207/2009)

(2011/C 232/51)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: ReValue Immobilienberatung GmbH (Berlin, Nemčija) (zastopnika: sprva S. Fiscoeder in M. Schork, nato S. Fiscoeder, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: S. Hanne, zastopnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 7. oktobra 2009 (zadeva R 531/2009-4) v zvezi z zahtevo za registracijo figurativnega znaka ReValue kot znamke Skupnosti.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. ReValue Immobilienberatung GmbH se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 37, 13.2.2010.

Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 10. junija 2011 – Eurallumina proti Komisiji

(Zadeva T-207/07 R)

(Začasna odredba — Državne pomoči — Odločba, s katero je bila pomoč razglašena za nezdržljivo s skupnim trgov in naloženo njeno povračilo — Odložitev izvršitve — Neobstojujnost)

(2011/C 232/52)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Eurallumina SpA (Portoscuso, Italija) (zastopnika: L. Martin Alegi in R. Denton, solicitors)

Tožena stranka: Evropska Komisija (zastopnika: N. Khan in D. Grespan, zastopnika)

Predmet

Predlog za odlog izvršitve Odločbe Komisije z dne 7. februarja 2007 o oprostitvi plačila trošarine za mineralna olja, ki se uporabljajo kot gorivo pri proizvodnji aluminijevega oksida v regiji Gardanne, v regiji Shannon in na Sardiniji, ki se izvaja v Franciji, na Irskem in v Italiji (C 78/2001 (ex NN 22/01), C 79/2001 (ex NN 23/01), C 80/2001 (ex NN 26/01)) (2007/375/ES), v delu v katerem se nanaša na tožečo stranko.

Izrek

1. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.
2. Odločitev o stroških se pridrži.

Sklep Splošnega sodišča z dne 15. junija 2010 – Ax proti Svetu

(Zadeva T-259/10) ⁽¹⁾

(Ničnostna tožba — Finančna pomoč unije državi članici, ki je v resnih gospodarskih in finančnih težavah — Ureditve, ki vzpostavlja pogoje in postopek dodelitve finančne pomoči Unije — Člen 263, četrti pododstavek, PDEU — Neobstojujnost neposredne zadevnosti — Nedopustnost)

(2011/C 232/53)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Thomas Ax (Neckargemünd, Nemčija) (zastopnik: J. Baumann, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopniki: T. Middleton, M. Bauer in A. De Gregorio Merino, zastopniki)

Intervenientki v podporo tožene stranke: Evropska komisija (zastopniki: B. Smulders, J.-P. Keppenne, H. Krämer, zastopniki), in Republika Latvija (zastopnika: M. Borkoveca in A. Nikolajeva, zastopnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti Uredbe Sveta (EU) št. 407/2010 z dne 11. maja 2010 o vzpostavitvi Evropskega mehanizma za finančno stabilizacijo (UL L 118, str. 1).

Izrek

1. Tožba se zavrže.
2. Thomas Ax nosi svoje stroške in stroške, ki jih je prijavil Svet Evropske unije.
3. Republika Latvija in Evropske komisija nosita svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 234, 28.8.2010.

Pritožba, ki jo je 30. marca 2011 vložil Guido Strack zoper sodbo, ki jo je 20. januarja 2011 izdalo Sodišče za uslužbenca v zadevi F-132/07, Strack proti Komisiji

(Zadeva T-199/11 P)

(2011/C 232/54)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnik: Guido Strack (Köln, Nemčija) (zastopnik: H. Tetteborn, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnik Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- v celoti razveljavi sodbo Sodišča za uslužbenca Evropske unije (drugi senat) z dne 20. januarja 2011 v zadevi F-132/07 in naj odloči v skladu s predlogi pritožnika v postopku pred Sodiščem za uslužbenca;
- v delu, v katerem je zavržen predlog pritožnika za izdajo zamudne sodbe, razveljavi sklep Sodišča za uslužbenca Evropske unije (drugi senat) z dne 17. septembra 2009 v zadevi F-132/07;
- razveljavi odločbi Sodišča za uslužbenca Evropske unije, s katerima je bila zadeva F-132/07, ki je bila sprva dodeljena prvemu senatu, naknadno predodeljena drugemu senatu;
- v delu, v katerem so bili zavrženi predlogi pritožnika z dne 9. aprila 2007, 11. maja 2007 in 11. oktobra 2007, naj se dovoli objava dokumentov (glede na vse pravne vidike, zlasti z vidika členov 17, 17a, 19 in 24 Kadrovskih predpisov za uradnike in z vidika morebitnih predpisov o avtorski pravici in varstvu osebnih podatkov) in vložitev kazenske ovadbe zoper (bivše) komisarje in uradnike Komisije, razglasi za nične odločbo Komisije z dne 23. julija 2007, z njo povezani odločbi zaradi molka organa z dne 9. avgusta 2007 in 11. septembra 2007 ter odločbo z dne 9. novembra 2007;
- Komisiji naloži, naj pritožniku za nepremoženjsko škodo iz naslova pretrpljenih telesnih in duševnih bolečin, ki je tožeči stranki nastala zaradi spornih odločb, plača odškodnino v višini najmanj 10 000 EUR;
- Komisiji naloži plačilo vseh stroškov postopka;
- poleg tega pritožnik ob napotitvi na ustrezno ustaljeno sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice predlaga, naj se mu zaradi predolgega trajanja postopka plača odškodnina v višini najmanj 2000 EUR, pri čemer določitev njene natančne višine prepušča presoji Splošnega sodišča.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

V utemeljitev pritožbe navaja pritožnik dvajset pritožbenih razlogov.

- Med drugim kritizira: nepristojnost senata, ki je izdalo sporni odločbi, protipravno zavrnitev izdaje zamudne sodbe, protipravno odobritev podaljšanja roka Komisiji, nezdružitev postopka z drugimi postopki med strankama, nepravilno predstavitev dejanskega stanja v pripravljalnem poročilu za obravnavo in v izpodbijani sodbi, pristranskost poročevalca, kršitev jezikovne ureditve Splošnega sodišča ter diskriminacijo pritožnika na podlagi jezika in dejstvo, da procesni dokumenti niso bili prevedeni.
- Poleg tega pritožnik zatrjuje, da je Sodišče za uslužbenca napačno uporabilo pravo in ni zadostno obrazložilo sodbe. In to med drugim glede na razlogo in uporabo členov 11, 17, 17a, 19, 25, 90 in naslednjih Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije, členov 6, 10 in 13 Evropske konvencije za varstvo človekovih pravic in temeljnih svobod ter členov 11, 41, 47 in 52 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

Tožba, vložena 18. maja 2011 – Republika Avstrija proti Komisiji

(Zadeva T-251/11)

(2011/C 232/55)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Republika Avstrija (zastopnik: C. Pesendorfer, zastopnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka predlaga:

- razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2011) 1363 konč. z dne 8. marca 2011 o državni pomoči št. C 24/2009 Avstrije za energetska intenzivna podjetja, v skladu z zakonom o obnovljivi električni energiji (Ökostromgesetz);
- naložitev plačila stroškov Komisiji.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v podporo svoji tožbi navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: napačna uporaba člena 107(1) PDEU – neobstoj državnih pomoči

Po mnenju tožeče stranke omejitev stroškov, ki je določena v členu 22(c) avstrijskega zakona o obnovljivi električni energiji (Ökostromgesetz) BGBl. I št. 114/2008 (v nadaljevanju: ÖSG) za energetska intenzivna podjetja, zaradi pomanjkljivega vložka „državnih sredstev“, ni državna pomoč.

2. Drugi tožbeni razlog: napačna uporaba člena 107(1) PDEU – pomanjkljiva selektivnost

Po mnenju tožeče stranke ne gre niti za *de iure* niti za *de facto* selektivnost. Tudi če bi se izhajalo iz tega, da ima člen 22(c) ÖSG za posledico odstopanje od referenčnega sistema, se zdi, da je to odstopanje po logiki in notranji zgradbi sistema pospeševanja obnovljive električne energije upravičeno.

3. Tretji tožbeni razlog: napačna uporaba člena 107(1) PDEU – zloraba pooblastil

Če bi se predvideni ukrep kljub temu štelo za državno pomoč, bi po mnenju tožeče stranke spadal na področje uporabe smernic Skupnosti za državne pomoči, namenjene varstvu okolja. V vsakem primeru naj bi obstajala analogija med prijavljenim nadomestilom v skladu s členom 22(c) ÖSG in pravili za preučitev znižanj energijskih davkov, ki jih ureja pravo Skupnosti, v skladu s poglavjem 4 smernic. Predpise o izravnavi bi bilo treba posledično dovoliti na podlagi tovrstne analogije. Poleg analogne uporabe smernic bi si bilo mogoče predstavljati analogijo k členu 25 Uredbe o skupinskih izjemah.

4. Četrti tožbeni razlog: neenako obravnavanje konkurenčno enakih dejanskih stanj s strani Evropske komisije

Po mnenju tožeče stranke se postavlja vprašanje zakaj se konkurenčno primerljivi položaji – tukaj se opozarja na primerljivost med ÖSG in nemškim zakonom o obnovljivi električni energiji, zlasti glede ekonomskih in konkurenčnih učinkov – očitno obravnavajo različno. To naj bi bilo nezdržljivo s splošnim načelom enakega obravnavanja.

Pritožba, ki jo je 26. maja 2011 vložila Evropska komisija zoper sodbo Sodišča za uslužbence z dne 15. marca 2011 v zadevi F-120/07, Strack proti Komisiji

(Zadeva T-268/11 P)

(2011/C 232/56)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: Evropska komisija (zastopnika: J. Currall in B. Eggers)

Druga stranka v postopku: Guido Strack (Köln, Nemčija)

Predloga

Pritožnica predlaga,

— naj se sodba Sodišča za uslužbence z dne 15. marca 2011 v zadevi F-120/07, Strack proti Komisiji, razveljavi;

— naj strankama naloži, da nosita svoje stroške, ki so nastali na prvi stopnji in v okviru te pritožbe.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe v bistvu navaja tri pritožbene razloge.

1. Prvi pritožbeni razlog: kršitev prava Unije pri razlagi člena 4 Priloge V k Kadrovskim predpisom za uradnike Evropskih skupnosti (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi)

Prvič, Sodišče za uslužbence naj bi ob kršitvi prava Unije in ustaljene sodne prakse člen 4(1) Priloge V k Kadrovskim predpisom razlagalo tako, kot da prenos letnega dopusta pri dolgotrajni bolezni ne bi bil urejen.

2. Drugi pritožbeni razlog: kršitev prava Unije s pravno napačno določitvijo področja uporabe in pravnega učinka člena 1e(2) Kadrovskih predpisov

Drugič, Sodišče za uslužbence naj bi prav tako ob kršitvi prava Unije in ob pomanjkljivi obrazložitvi napačno razlagalo področje uporabe člena 1e(2) Kadrovskih predpisov kot splošno obveznost za institucije, da v zvezi z vsemi delovnimi pogoji glede varovanja zdravja za vse uslužbence zagotovijo vsaj standard iz direktiv, sprejetih na podlagi člena 153 PDEU. Namen člena 1e(2), ki je bil dodan v okviru reforme Kadrovskih predpisov leta 2004, pa naj bi bil le odpraviti praznino v Kadrovskih predpisih glede manjkajočih tehničnih določb o varovanju zdravja in varnosti uslužbencev na sedežih institucij (na primer: požarna varnost, nevarne snovi, prezračevanje, ergonomija itd.). Tako naj bi Kadrovski predpisi omogočali uporabo tehničnih minimalnih standardov iz direktiv oziroma določb iz nacionalnega prava za njihov prenos. Te določbe pa ni mogoče uporabiti za delovne pogoje glede prenosa letnega dopusta in nadomestila za neizrabljen letni dopust, ki jih je izčrpano uredil avtor Kadrovskih predpisov. Sodišče za uslužbence je s tako ugotovitvijo kršilo ne le določbe Kadrovskih predpisov in sodno prakso Sodišča, ampak tudi načelo pravne varnosti.

3. Tretji pritožbeni razlog: kršitev postopka

Tretjič, Sodišče za uslužbence naj bi kršilo določbe postopka s tem, da je po uradni dolžnosti kot prvi tožbeni razlog preučilo kršitev člena 1e(2) Kadrovskih predpisov in da je *de facto* izključilo uporabo določbe Kadrovskih predpisov, ne da bi bil vložen ugovor nezakonitosti in ne da bi imela Svet in Parlament možnost udeležbe v postopku.

Pritožba, ki jo je 25. maja 2011 vložil VE (*) zoper sodbo, ki jo 15. marca 2011 izdalo Sodišče za uslužbence v zadevi F-28/10, VE (*) proti Komisiji

(Zadeva T-274/11 P)

(2011/C 232/57)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnik: VE (*) (zastopnik: L. Vogel, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predloga

Pritožnica Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- v celoti razveljavi izpodbijano sodbo, ki jo je 15. marca 2011 izdal drugi senat Sodišča za uslužbence Evropske unije, ki je bila vročena s priporočeno pošiljko z dne 15. marca 2011 in s katero je bila zavrnjena tožba pritožnice z dne 7. maja 2010;
- tožeči stranki naj se ob uporabi člena 87(2) Poslovnika naloži plačilo stroškov postopka, vključno z nujnimi izdatki, ki so nastali zaradi postopka, in predvsem s stroški pooblaščenca za vročanje, potnimi stroški in dnevniciami ter nagradami odvetnikov na podlagi člena 91(b) Poslovnika.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v podporo pritožbi navaja dva pritožbena razloga:

1. Prvi pritožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 4 Priloge VII h Kadrovskim predpisom in na izkrivljanje dokazov, ki so bili predloženi Sodišču za uslužbence. Pritožnica sodišču za uslužbence očita, prvič, da pri tem ko je v točki 31 svoje sodbe odločilo, da navzočnosti pritožnice v Franciji v letih 1999 in 2000 ni mogoče izenačiti z njeno voljo, da središče svojih interesov prenese v svojo rojstno državo, ni upoštevalo dokumentov št. 22, 23, 24 in 25 iz spisa, in, drugič, da je v točkah 29, 31 in 33 izpodbijane sodbe neskladno presodilo pojem običajnega prebivališča.
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na izkrivljanje dokazov, ki so bili predloženi Sodišču za uslužbence, in na pomanjkljivo obrazložitev, saj naj bi Sodišče za uslužbence prepoznal odvzem izselitvenega dodatka opravilo z „nesporazumom glede mesta, kjer je pritožnica opravila maturo“. Pritožnica Sodišču za uslužbence očita, da ni upoštevalo dokumenta št. 15 iz spisa, da ni odgovorilo na točko 31 njene tožbe in da je tako navedlo vsebinsko očitno napačne ugotovitve.

Tožba, vložena 27. maja 2011 – TF1 proti Komisiji

(Zadeva T-275/11)

(2011/C 232/58)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Télévision française 1 (TF1) (Boulogne Billancourt, Francija) (zastopnika: J.-P. Hordies in C. Smits, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugoditi njeni tožbi kot dopustni in utemeljeni;
- na podlagi ukrepov procesnega vodstva, v skladu s členom 64(3)(d) Poslovnika Splošnega sodišča, odredi predložitev dokumentov, ki jih je Komisija uporabila za ugotovitev, da je javno financiranje sorazmerno in pregledno, in sicer: poročil o izvedbi členov 2 in 3 odloka glede poslovnih let 2007 in 2008, osnutka poročila iz člena 2 za leto 2009 in zaupne različice izpodbijanega sklepa;
- Komisiji naloži plačilo celotnih stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

S to tožbo se poskuša doseči razveljavitev Sklepa Komisije 2011/140/EU z dne 20. julija 2010, s katerim je bila državna pomoč v obliki letne proračunske pomoči, ki jo francoski organi nameravajo dodeliti skupini France Télévisions, razglašena za združljivo s skupnim trgovom.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na napačno razlago povezave med novimi davki, določenimi v okviru reforme javnih avdiovizualnih medijev, in financiranjem skupine France Télévisions. Tožeča stranka navaja indice, na podlagi katerih naj bi bilo mogoče ugotoviti, da nujno obstaja povezava med, po eni strani, davkom na oglasna sporočila in davkom na elektronske komunikacije ter, po drugi strani, proračunskimi pomočmi, izplačanimi skupini France Télévisions, tako s pravnega vidika, glede na vse upoštevne nacionalne predpise, kot tudi z gospodarskega vidika, glede na mehanizem določitve zneska pomoči, stopnjo davka in njegovo dejansko uporabo.

(*) Informacija je bila izbrisana ali nadomeščena v okviru varstva osebnih in/ali zaupnih podatkov.

2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na tveganje prekomernega nadomestila, povezano z mehanizmom financiranja skupine France Télévisions. Tožeča stranka Komisiji očita, prvič, da ker ni imela dostopa do več upravnih dokumentov, ni mogla koristno izvršiti svoje pravice do pravnega sredstva in, drugič, da je Komisija napačno razlagala člen 106(2) PDEU s tem, da pri analizi zakonitosti spornega ukrepa ni upoštevala pogoja gospodarske učinkovitosti pri opravljanju javne službe.
3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na neupoštevanje drugih pravil PDEU in sekundarne zakonodaje. Tožeča stranka navaja, prvič, da je davek na elektronske komunikacije v nasprotju s členom 110 PDEU, drugič, da sporni davki pomenijo omejitev svobode opravljanja storitev in svobode ustanavljanja, saj kopičenje posebnih davkov v sektorjih radiotelevizije in telekomunikacij močno omejuje možnost gospodarskih subjektov, ki delujejo na področju radiotelevizije in telekomunikacij, da izvajajo svoje gospodarske dejavnosti v Franciji, in tretjič, da je sporni ukrep v nasprotju z Direktivo 2002/20 z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev, saj določa davek za telekomunikacijske operaterje, ki ne spoštujejo pogojev iz direktive.

Tožba, vložena 31. maja 2011 – Carlotti proti Parlamentu

(Zadeva T-276/11)

(2011/C 232/59)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Marie-Arlette Carlotti (Marseille, Francija) (zastopniki: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal in D. Abreu Caldas, odvetniki)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi in razišči,
- da je sklep predsedstva Evropskega parlamenta z dne 1. aprila 2009, o spremembi dodatnega prostovoljnega pokojninskega sistema poslancev Evropskega parlamenta nezakonit;
- izpodbijana odločba se razglasi za nično;
- Parlamentu se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

S to tožbo se predlaga razglasitev ničnosti odločbe z dne 28. marca 2011 s katero je bila tožeči stranki zavrnjena pravica do dodatne pokojnine pri 60. letih (od februarja 2012), ki je bila sprejeta na podlagi sklepa Evropskega parlamenta z dne 1.

aprila 2009 o spremembi dodatnega prostovoljnega pokojninskega sistema poslancev Evropskega parlamenta.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: poseg v pravice, pridobljene iz naslova zakonodajnih aktov in kršitev načela pravne varnosti;
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev načel enakega obravnavanja in sorazmernosti, ker sklep z dne 1. aprila 2009 in izpodbijana odločba za tri leta dvigujeta starost, ki je potrebna za pridobitev pravice do pokojnine brez prehodnih ukrepov;
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 29 Pravilnika o povračilu stroškov in nadomestilih poslancem Evropskega parlamenta, ki določa, da kvestorji in generalni sekretar skrbijo za razlago in strogo uporabo tega pravilnika;
4. Četrty tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji, ki je podana pri Sklepu Predsedstva Evropskega parlamenta z dne 1. aprila 2009 s katerim je bila spremenjena ureditev, ki je podlaga za izpodbijano odločbo, saj temelji na neutemeljeni presoji finančnega stanja pokojninskih skladov;
5. Peti tožbeni razlog: kršitev dobre vere pri izpolnjevanju pogodb in ničnost določil, ki omogočajo enostransko določanje pravic.

Tožba, vložena 30. maja 2011 – T&L Sugars in Sidul Açúcares proti Komisiji

(Zadeva T-279/11)

(2011/C 232/60)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: T&L Sugars Ltd (London, Združeno kraljestvo) in Sidul Açúcares, Unipessoal Lda (Santa Iria de Azóia, Portugalska) (zastopnika: D. Waelbroeck, odvetnik, in D. Slater, Solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

- Ugotovi naj se, da sta ta tožba za razglasitev ničnosti na podlagi člena 263(4) PDEU in/ali ugovor nezakonitosti na podlagi člena 277 PDEU zoper Uredbo št. 222/2011, Uredbo št. 293/2011, Uredbo št. 302/2001 in Uredbo št. 393/2011 dopustna in utemeljena;
- Uredba št. 222/2011 o posebnih ukrepih glede dajanja izvenkvotnega sladkorja in izoglukeze na trg Unije z znižanimi dajatvami na presežne zaloge v tržnem letu 2010/2011 naj se razglasi za nično;

- Uredba št. 293/2011 o določitvi dodelitvenega koeficienta, zavrnitvi nadaljnjih zahtevkov in zaključku obdobja za predložitev vlog za razpoložljive količine izvenkvotnega sladkorja za prodajo na trgu Unije po znižani presežni dajatvi naj se razglasi za nično;
- Uredba št. 302/2001 o odprtju posebne uvozne tarifne kvote za določene količine sladkorja za tržno leto 2010/2011 naj se razglasi za nično; in
- Uredba št. 393/2011 o določitvi koeficienta dodelitve za izdajo uvoznih dovoljenj, za katere so bili zahtevki vloženi od 1. do 7. aprila 2011, za proizvode v sektorju sladkorja v okviru nekaterih tarifnih kvot ter o odložitvi vlaganja zahtevkov za takšna dovoljenja naj se razglasi za nično;
- podredno, ugotovi naj se, da je ugovor nezakonitosti člena 186(a) in 187 Uredbe št. 1234/2007 dopusten in utemeljen, da so te določbe nezakonite, izpodbijane uredbe, ki neposredno ali posredno temeljijo na teh določbah, pa naj se razglasi za nične;
- Evropski uniji, ki jo zastopa Komisija, naj se naloži povračilo škode, ki sta jo utrpeli tožeči stranki, ker je Komisija kršila svoje pravne obveznosti, pri čemer naj se določi znesek 35 485 746 EUR odškodnine za škodo, ki sta jo tožeči stranki utrpeli v obdobju med 1. oktobrom 2009 in 31. marcem 2011, povečan za vse tekoče izgube, ki sta jih tožeči stranki utrpeli po tem datumu, ali kateri koli drugi znesek, ki odraža škodo, ki sta jo utrpeli ali jo bosta utrpeli tožeči stranki, kot ga bosta navedli med tem postopkom, zlasti ob upoštevanju bodoče škode;
- naloži naj se plačilo obresti na znesek odškodnine od dneva razglasitve sodbe Sodišča do dejanskega plačila po stopnji, kot jo določa Evropska centralna banka za glavne operacije refinanciranja, povečano za 2 odstotni točki, ali po kateri koli drugi primerni stopnji, ki jo bo določilo Sodišče;
- Komisiji naj se naloži plačilo vseh stroškov tega postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki v utemeljitev tožbe navajata pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev Uredbe št. 1234/2007 ⁽¹⁾ in neobstoj ustrezne pravne podlage. Izpodbijana Uredba št. 222/2011 je s kršitvijo Uredbe št. 1234/2007 dejansko povečala proizvodne kvote, dodeljene domačim proizvajalcem. Tožeči stranki menita, da Komisija nima take pristojnosti in da je izrecno pristojna le za znižanje proizvodnih kvot. Toda da bi bil dosežen enak učinek in ne glede na

pravno obveznost Komisije, da naloži dajatve, ki imajo odvrtačalni učinek, je z Uredbo št. 222/2011 nezakonito določena dajatev 0 EUR na izvenkvotni sladkor. Dalje, v prizadevanju popraviti tržne motnje, ki jih je povzročilo zmanjšanje uvoza, Uredba št. 222/2011 in Uredba št. 302/2007 ne upoštevata prednosti za uvozne ukrepe in stalne rafinerije, ki jih je določila Uredba št. 1234/2007.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev načela prepovedi diskriminacije. Tožeči stranki trdita, da kljub enaki kemični sestavi sladkorja iz trsa in pese, izpodbijane uredbe dajejo prednost domačim proizvajalcem na račun uvoznih rafinerij.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev načela sorazmernosti. Namen izpodbijanih uredb je odpravljanje primanjkljaja na trgu sladkorja EU, ki je posledica pomanjkanja uvoženega surovega trsnega sladkorja. Vendar so te uredbe namesto reševanja problema s sprostitvijo potrebnega uvoza surovega trsnega sladkorja povečale dovoljen obseg domače proizvodnje sladkorja. Zato so očitno neprimerne in nesorazmerne.
4. Četrty tožbeni razlog: kršitev načela zaupanja v pravo. Tožeči stranki trdita, da je Komisija večkrat zagotovila, da ne bo povečala proizvodnih kvot in da bo vzdrževala ravnovesje med zainteresiranimi stranmi. Vendar so bile izpodbijane uredbe izdelane očitno v korist domače proizvodnje in na račun uvoznih rafinerij.
5. Peti tožbeni razlog: kršitev načel skrbnega ravnanja in dobrega upravljanja. Tožeči stranki navajata, da se Komisija v začetni fazi sploh ni uspela odzvati, kljub večkratnim opozorilom o motnjah na trgu, nato pa je sprejela očitno neustrezne ukrepe za odpravo teh motenj in s tem omajala ravnovesje, ki ga je med različnimi udeleženci na trgu vzpostavil Svet.

Tožeči stranki uveljavljata zgornje razloge za razglasitev ničnosti Uredbe št. 222/2011 in Uredbe št. 302/2011 tudi v podporo ugovora nezakonitosti na podlagi člena 277 PDEU. Podredno tožeči stranki na podlagi člena 277 PDEU uveljavljata ugovor nezakonitosti členov 186(a) in 187 Uredbe št. 1234/2007, na katerih temeljijo izpodbijane uredbe.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“) (UL L 299, str.1).

Tožba, vložena 7. junija 2011 – Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones proti UUNT – MIP Metro (METROINVEST)

(Zadeva T-284/11)

(2011/C 232/61)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL (Barcelona, Španija) (zastopnik: J. Carbonell Callicó, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Nemčija)

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- spremeni odločbo Prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 17. marca 2011 v zadevi R 954/2010-1, in ugotovi zahtevo za registracijo besedne znamke „METROINVEST“ kot znamke Skupnosti;
- podredno, in zgolj v primeru, da bi bil prej navedeni predlog zavrnjen, razveljavi odločbo Prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 17. marca 2011 v zadevi R 954/2010-1;
- toženi stranki in drugi stranki v postopku pred odborom za pritožbe naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: Tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: Besedna znamka „METROINVEST“, za storitve iz razreda 36 – Prijava znamke Skupnosti št. 7112113

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe

Navajana znamka ali znak: Figurativna znamka „METRO“ v modri in rumeni barvi, za vrsto proizvodov in storitev iz razredov od 1 do 45, registrirana v Nemčiji pod št. 30348717; Prijava znamke Skupnosti št. 779116, in sicer figurativne znamke

„METRO“, v rumeni barvi za vrsto proizvodov in storitev iz razredov od 1 do 42.

Odločba oddelka za ugovore: Ugoditev ugovoru

Odločba odbora za pritožbe: Zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev členov 6 in 14 Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ki zadevata pravico do poštenega sojenja in prepoved vsakršne diskriminacije in splošnega načela enakega obravnavanja iz prava Skupnosti. Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe Sveta št. 207/2009 s strani odbora za pritožbe, saj ni podana verjetnost zmede med zadevnima znakoma.

Pritožba, ki jo je 6. junija 2011 vložil Luigi Marcuccio zoper sklep, ki ga je 16. marca 2011 izdalo Sodišče za uslužbenca v zadevi F-21/10, Marcuccio proti Komisiji

(Zadeva T-286/11 P)

(2011/C 232/62)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Pritožnik: Luigi Marcuccio (Tricase, Italija) (zastopnik: G. Cipressa, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnik Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijani sklep v celoti in brez kakršne koli izjeme razveljavi, in poleg tega primarno:
- ugotovi vsem predlogom iz postopka na prvi stopnji;
- toženi stranki naloži, da pritožniku povrne vse stroške, ki so mu nastali v postopku na prvi stopnji v zadevi, v kateri se vloga pritožba;

oziroma podredno:

- vrne zadevo Sodišču za uslužbenca v drugačni sestavi, da to znova odloči o predlogih, navedenih v zgorajjih točkah.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik v utemeljitev pritožbe navaja dva pritožbena razloga:

1. Prvi pritožbeni razlog: neobstoj obrazložitve glede „odškodninskega zahtevka“
 - v zvezi s tem se navaja neobstoj preiskave, izkrivljanje dejstev, napačna in nerazumna razlaga ter uporaba pravnih pravil o nepogodbeni odgovornosti institucij Evropske unije, pojma obveznosti obrazložitve, ki velja za vse institucije Evropske unije in sodišča Evropske unije, ter pojma nezakonitega ravnanja institucije Evropske unije.
2. Drugi pritožbeni razlog: nezakonitost odločitve prvostopenjskega sodišča o stroških
 - v zvezi s tem se zlasti navaja, da lahko naložitev eni od strank postopka, da Sodišču za uslužbence povrne stroške postopka na podlagi člena 94 Poslovnika tega sodišča, temelji le na dejstvih, ki so neločljivo povezana z zadevnim postopkom in ne na zatrjevanih ravnanjih te stranke v drugih zadevah.

Tožba, vložena 9. junija 2011 – Portovesme proti Komisiji

(Zadeva T-291/11)

(2011/C 232/63)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Portovesme Srl (Rim, Italija) (zastopniki: F. Ciulli, G. Dore, M. Liberati in A. Vinci, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga:

- naj v smislu člena 267 PDEU ugotovi nezakonitost sklepa Evropske Komisije z dne 23. februarja 2011 o državnih pomočeh št. C 38/B/2004 (ex NN 58/2004) in C 13/2006 (ex N587/2005), ki jih je Italija med drugim dodelila v korist tožeče stranke, ter sklep razglasi za ničnega v celoti oziroma v primernem obsegu;
- podredno in zgolj v primeru, da se predlogu pod točko 1 ne ugotovi, naj se ugotovi, da je nezakonita določba sklepa, v kateri je določeno, da je treba vrniti pomoči, ker je s tem kršeno splošno načelo varstva legitimnih pričakovanj;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja enajst tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela pravne varnosti in načela varstva legitimnih pričakovanj ter tudi kršitev členov 4, 7, 10 in 14 Uredbe št. 659/1999 (!).

Utemeljitev: sklep je bil izdan skoraj šest let po začetku formalnega postopka preiskave.

2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na napačno in/ali nepopolno predstavitev zadevnega zakonskega in upravno-pravnega okvira in iz tega izhajajočo kršitev dolžnosti skrbnega ravnanja in nepristranskosti.

Utemeljitev: sklep o nezdružljivosti temelji na pomanjkljivi in napačni predstavitvi dejanskega stanja in zakonodaje, katere posledica je bila kršitev načel skrbnosti in nepristranskosti, ki bi ju morala upoštevati Komisija.

3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na neenako obravnavanje družb Portovesme in Alcoa Trasformazioni, ki ni utemeljeno.

Utemeljitev: v drugem sklepu, ki se je nanašal na drugo družbo, naj bi Komisija isti predpis, ki ga sedaj v zvezi s tožečo stranko šteje za nezdružljivega s skupnim trgom, štela za zakonitega, kar je imelo za posledico neenako obravnavanje obeh družb.

4. Četrti tožbeni razlog se nanaša na obstoj pomoči v smislu člena 107(1) PDEU.

Utemeljitev: s preferencialno tarifo, ki je bila dodeljena tožeči stranki, naj bi italijanska država odpravila nepravilno neugodno situacijo in olajšala pretirano visoke stroške porabe električne energije, zaradi pomanjkljive povezanosti sistema električnega omrežja otoka z nacionalnim omrežjem. Nadalje naj ne bi bili izpolnjeni pogoji v zvezi z gospodarsko prednostjo in selektivnostjo ukrepa. Poleg tega naj bi bila intervencija s strani Cassa Conguaglio zgolj ena možnost, in se zato zadevnega ukrepa ne bi moglo opredeliti kot vir države. Nenazadnje ta ukrep ne bi mogel imeti nikakršnih učinkov na gospodarski promet med državami članicami, ker naj na trgu cinka ne bi obstajali trgovski tokovi znotraj Skupnosti.

5. Peti tožbeni razlog se nanaša na nepravilnost glede domnev, na katerih temelji izpodbijani sklep.

Utemeljitev: sklep temelji na napačni domnevi, da naj bi pomoč imela za posledico neravnovesje na trgu energije, medtem ko naj bi bil trg, na katerega se nanaša ta ureditev, trg proizvodnje težkih kovin.

6. Šesti tožbeni razlog se nanaša na opredelitev nove pomoči oziroma obstoječe pomoči.

Utemeljitev: zadevno ugodnost bi bilo treba opredeliti kot obstoječo pomoč, katere združljivost s skupnim trgom je bila ugotovljena že s predhodnim sklepom Komisije.

7. Sedmi tožbeni razlog se nanaša na združljivost državne pomoči s skupnim trgom.

Utemeljitev: Komisija ni upoštevala, da je zadevni ukrep doprinesel k zagotavljanju trajnega poklicnega zaposlovanja na zadevne področju.

8. Osmi tožbeni razlog se nanaša na kršitev členov 2, 3, 5 in 12 Pogodbe ES in na neuporabo načel enakosti in sorazmernosti pri delovanju institucij Skupnosti.

Utemeljitev: z izpodbijanim sklepom je bil na nezakonit način zavrnjen sistem pomoči, ki naj bi bil namenjen temu, da se odpravi situacijo hude diskriminacije med italijanskimi proizvajalci težkih kovin in drugimi evropskimi proizvajalci.

9. Deveti tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 174 PDEU in priloge D, pojasnila št. 30, glede otoških regij.

Utemeljitev: Komisija ni upoštevala strukturnih in tržnih pomanjkljivosti, s katerimi se soočajo otoške regije.

10. Deseti tožbeni razlog se nanaša na kršitev procesnih določb (člen 107(3)(a), (b) in (c), PDEU) in napačno uporabo „Smernic za državne pomoči z regionalnimi cilji“ iz leta 1998 in neuporabo „Smernic“ iz 2007-2013.

Utemeljitev: Komisija ni izpolnila zahteve, da pravilno preuči združljivost pomoči.

11. Enajsti tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela varstva legitimnih pričakovanj.

Utemeljitev: Komisija ni upoštevala niti, da je bila ureditev, ki se nanaša na tožečo stranko, na podlagi prejšnjega sklepa že razglašena za združljivo s skupnim trgom, niti tega, da glede te ureditve v preteklih 15 letih od izdanega sklepa ni bil izražen nikakršen dvom, kar bi bilo v zvezi s tožečo stranko pomembno glede utemeljenih pričakovanj.

(¹) Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 83, str. 1).

Tožba, vložena 6. junija 2011 – European Dynamics Luxembourg in drugi proti UUNT

(Zadeva T-299/11)

(2011/C 232/64)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luksemburg), Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atene, Grčija) in European Dynamics Belgium SA (Bruselj, Belgija) (zastopnika: N. Korogiannakis in M. Dermizakis, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlog

— Odločba UUNT o sprejemu ponudbe tožeče stranke, predložene v okviru javnega razpisa št. AO/021/10 „Zunanje storitve programskega in projektnege vodenja in tehničnega svetovanja na področju informacijskih tehnologij“ kot tretjega izbranega ponudnika v okviru kaskadnega mehanizma, ki je bila tožeči stranki sporočena z dopisom z dne 28. marca 2011 in vse povezane odločbe UUNT vključno s tistimi o oddaji naročila prvemu in drugemu izbranemu ponudniku v okviru kaskadnega mehanizma naj se razglasi za nične;

— UUNT naj se naloži plačilo škode, ki je tožeči stranki nastala zaradi zadevnega razpisnega postopka v znesku 6 500 000 EUR;

— Poleg tega naj se UUNT naloži plačil škode, ki je tožeči stranki nastala zaradi izgubljene priložnosti in posega v ugled ter verodostojnost v znesku 650 000 EUR;

— UUNT naj se naloži plačilo stroškov tožeče stranke za odvetniške in druge pravne storitve ter drugih stroškov v zvezi s to tožbo, tudi če bi ta bila zavrnjena.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V utemeljitev svoje tožbe tožeča stranka navaja štiri razloge.

1. Prvi tožbeni razlog je kršitev člena 100(2) Uredbe št. 1605/2002 (¹). Tožeča stranka zlasti zatrjuje kršitev obveznosti obrazložitve s tem, da ji je bila zavrnjena podaja zadostnih utemeljitev ali pojasnil in preroka nerazkritje relativnih prednosti izbranih ponudnikov.

2. Drugi tožbeni razlog je kršitev razpisne dokumentacije, saj so bile pri oceni upoštevane zahteve, ki niso bile navedene v razpisni dokumentaciji.
3. Tretji tožbeni razlog so očitne napake pri presoji in nejasne in nepodprte navedbe razpisne komisije.
4. Četrty tožbeni razlog je diskriminatorna obravnava ponudnikov, neizpolnjevanje izključitvenih meril s strani izbranih ponudnikov, kršitev členov 93(1)(f); 94 in 96 Uredbe št. 1605/2002 in členov 133a in 134b Uredbe št. 2342/2002⁽²⁾ ter kršitev načela dobrega upravljanja. Po mnenju tožeče stranke bi moral biti drugi izbrani ponudnik izključen.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti (UL L 248, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES, Euratom) št. 2342/2002 z dne 23. decembra 2002 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti (UL L 357, str. 1).

Tožba, vložena 8. junija 2011 – Italmobiliare proti Komisiji

(Zadeva T-305/11)

(2011/C 232/65)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Italmobiliare SpA (Milano, Italija) (zastopniki: M. Siragusa, F. Moretti, L. Nascimbene, G. Rizza in M. Piergiovanni, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijani sklep razglasi za ničen v celoti ali delno;
- Komisiji naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja šest tožbenih razlogov:

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na napako pri ugotovitvi naslovnika izpodbijanega sklepa, pri čemer je bil kršen člen 18(1) Uredbe 1/2003, saj je ta sklep naslovljen na družbo Italmobiliare, ki je izključno finančni holding in ki poleg tega ni lastnica celotnega kapitala, namesto na družbo

Italcementi, ki ima vlogo operativnega holdinga v skupini. Komisija je kršila tudi načeli kontradiktornosti in zaupanja v pravo, saj je tožečo stranko določila za naslovnico izpodbijanega sklepa, medtem ko ta sploh ni bila seznanjena z dotedanjim potekom preiskave. Nazadnje se tožeča stranka sklicuje na kršitev načela prepovedi diskriminacije, ker je družba Italmobiliare edini izključno finančni holding, vpleten v postopek.

2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 18(1) Uredbe 1/2003, ker je Komisija začela postopek preiskave in sprejela zavezujoč akt, ne da bi bila za to pooblaščenca.
3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela sorazmernosti. Prvič, uporabljena sredstva niso primerna za doseganje zasledovanih ciljev, saj se je Komisija oprla na člen 18 Uredbe 1/2003 v okviru preiskave, ki ne temelji na konkretnih indicijah in katere predmet ni opredeljen, da bi pridobila informacije, ki bi jih morala dobiti s pomočjo preiskave panoge v skladu s členom 17 Uredbe 1/2003. Poleg tega naj izpodbijani sklep ne bi ustrezno pretehtal potrebe preiskave in škode, povzročene posameznikom, saj je Komisija tožeči stranki neutemeljeno naložila nesorazmerno in nerazumno obveznost zbiranja, popisa in posredovanja informacij.
4. Četrty tožbeni razlog se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve, določene v členu 296 PDEU. Komisija v aktu ni navedla razlogov za uporabo posebnega pravnega instrumenta iz člena 18(3) Uredbe 1/2003. Pomanjkljiva je tudi obrazložitev akta glede predmeta in namena zahteve po informacijah ter glede tega, zakaj so zahtevane informacije potrebne za preiskavo, ki je v teku. Kršitev obveznosti obrazložitve pomeni bistveno kršitev postopka v smislu člena 263 PDEU in kršitev pravice do obrambe tožeče stranke.
5. Peti tožbeni razlog se nanaša na nezakonitost izpodbijanega sklepa zaradi kršitve načela kontradiktornosti. Nekajdnevni rok, ki ga je Komisija določila za predložitev pripomb v zvezi z vprašalnikom, priloženim obvestilu z dne 4. novembra, je bil očitno nezadosten za dejansko izvajanje pravice do izjave. Poleg tega se vsebina obvestila z dne 4. novembra nekoliko razlikuje od vsebine izpodbijanega sklepa: Komisija je tako tožeči stranki onemogočila, da navede razloge v svojo obrambo glede vprašanj, ki so pozneje postala del končnega akta. Poleg tega Komisija z več vidikov ni upoštevala pripomb. Kontradiktornost postopka je bila tako izničena, kar je škodljivo za pravico do obrambe in procesni položaj tožeče stranke.
6. Šesti tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela dobrega upravljanja, ki je razvidna iz: (i) neusklajenosti večkrat poslanih vprašalnikov, ki so bili preštevilčeni, preoblikovani, metodološko prilagojeni in razširjeni; (ii) znatnega podaljšanja preiskave preko razumnega trajanja in (iii) načina vodenja postopka Komisije.

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE

Sodba Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 12. maja 2011 – Missir Mamachi di Lusignano proti Komisiji

(Zadeva F-50/09) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Uradniki — Odškodninska tožba — Pravilo o skladnosti zahtevka, pritožbe in tožbe na področju odškodnin — Kontradiktornost postopka — Uporaba tajnega dokumenta z oznako „Restreint UE“ v sodnem postopku — Nepogodbena odgovornost institucij — Krivdna odgovornost — Vzročna zveza — Več vzrokov za nastanek škode — Dejanje tretjega — Objektivna odgovornost — Dolžnost pomoči — Obveznost institucije, da zagotovi varovanje svojega osebja — Umor uradnika in njegove soproge s strani tretje osebe — Izguba možnosti za preživetje)

(2011/C 232/66)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Livio Missir Mamachi di Lusignano (Kerkhove-Avelgem, Belgija) (zastopniki: F. Di Gianni, R. Antonini in N. Sibona, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: L. Pignataro, B. Eggers in D. Martin, zastopniki)

Predmet

Predlog, naj se toženi stranki iz naslova povrnitve nepremoženjske in premoženjske škode, ki jo je tožeča stranka utrpela zaradi umora svojega sina, nekdanjega uradnika, naloži plačilo odškodnine.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Izvlečki iz dokumenta iz leta 2006 o pravilih in merilih varnosti, ki jih je Komisija posredovala v postopku pred Sodiščem za uslužbence, se takoj pošljejo Evropski komisiji s „stopnjo tajnosti Restreint UE“.
3. Evropski komisiji se naloži plačilo vseh stroškov.

⁽¹⁾ UL C 167, 18.7.2009, str. 27.

Sodba Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 7. junija 2011 – Larue in Seigneur proti ECB

(Zadeva F-84/09) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Zaposleni pri ECB — Plača — Splošna prilagoditev plač — Neupoštevanje metodologije za izračun)

(2011/C 232/67)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeči stranki: Emmanuel Larue in Olivier Seigneur (Frankfurt na Majni, Nemčija) (zastopnik: L. Levi, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska centralna banka (zastopniki: G. Nuvoli in N. Urban, zastopnika, skupaj z B. Wägenbourjem, odvetnikom)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti plačilnih listov za januar 2009.

Izrek

1. Plačilna lista E. Larueja in O. Seigneurja za januar 2009 se razglasita za nična.
2. Tožba se v preostalem zavrne.
3. Evropska centralna banka nosi vse stroške.

⁽¹⁾ UL C 312, 19.12.2009, str. 44.

Sodba Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 25. maja 2011 – Bombín Bombín proti Komisiji

(Zadeva F-22/10) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Uradniki — Dopust iz osebnih razlogov — Letni dopust — Prenos dopusta — Uradnik, ki mu je delovno razmerje prenehalo — Denarno nadomestilo)

(2011/C 232/68)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Luis María Bombín Bombín (Rim, Italija) (zastopnik: R. Pardo Pedernera, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: D. Martin in J. Baquero Cruz, zastopnika)

Predmet

Tožba za razglasitev ničnosti odločbe Komisije, s katero je bilo tožeči stranki ob upokojitvi zavrnjeno nadomestilo, višje od dvanajstih dni, za neporabljen dopust.

Izrek

1. Tožba L. M. Bombín Bombín se zavrne.
2. L. M. Bombín Bombín nosi stroške postopka.

⁽¹⁾ UL C 148, 5.6.2010, str. 54.

Sodba Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 28. junija 2011 – De Nicola proti Evropski investicijski banki

(Zadeva F-49/10) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Osebe Evropske investicijske banke — Zdravstveno zavarovanje — Zavrnitev povrnitve stroškov zdravljenja — Predlog za določitev neodvisnega zdravnika — Razumni rok)

(2011/C 232/69)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (zastopnik: L. Isola, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska investicijska banka (zastopniki: T. Gilliams in F. Martin, zastopnik, skupaj z A. Dal Ferrom, odvetnikom)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe tožene stranke, da se ne povrnejo stroški zdravljenja z lasersko terapijo.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Vsaka stranka nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 221, 14.8.2010, str. 61.

Sodba Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 28. junija 2011 – AS proti Komisiji

(Zadeva F-55/10) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Uradniki — Razpis prostega delovnega mesta — Zavrnitev prijave — Pravni interes — Invalidni uradnik — Neločljivost odločbe o zavrnitvi prijave in odločbe o imenovanju — Neobstoj — Razlikovanje med uradniki iz iste funkcionalne skupine in razreda, ki so v različnem kariernem toku — Usklajenost med nazivom in delovnim mestom)

(2011/C 232/70)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: AS (Bruselj, Belgija) (zastopnik: N. Lhoëst, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: J. Currall in B. Eggers, zastopnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe o zavrnitvi upoštevanja prijave tožeče stranke za delovno mesto knjižničarja pomočnika in predlog, naj se Komisiji naloži plačilo odškodnine za premoženjsko in nepremoženjsko škodo.

Izrek

1. Odločba z dne 30. septembra 2009, s katero je Evropska Komisija zavrnila prijavo AS, se razglasi za nično.
2. Evropski Komisiji se naloži, naj AS plača 3000 EUR.
3. Preostali tožbeni predlogi se zavrnejo.
4. Evropska Komisija poleg lastnih stroškov nosi tri četrtine stroškov AS.
5. AS nosi četrtino svojih stroškov.

⁽¹⁾ UL C 246, 11.9.2010, str. 43.

Sodba Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 7. junija 2011 – Mantzouratos proti Parlamentu

(Zadeva F-64/10) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Uradniki — Napredovanje — Napredovalno obdobje 2009 — Odločba o nenapredovanju — Dopustnost ugovora nezakonitosti — Primerjalna ocena uspešnosti — Očitna napaka pri presoji)

(2011/C 232/71)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Andreas Mantzouratos (Bruselj, Belgija) (zastopniki: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis in É. Marchal, odvetniki)

Tožena stranka: Evropski parlament (zastopnika: V. Montebello-Demogeot in K. Zejdová, zastopnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe Evropskega parlamenta o nenapredovanju tožeče stranke v naziv AD 13 v napredovalnem obdobju 2009 in odločb o napredovanju uradnikov, ki imajo manj točk za delovno uspešnost kot tožeča stranka, v ta naziv.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Vsaka stranka nosi lastne stroške.

(¹) UL C 274, 9.10.2010, str. 33.

Sodba Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 12. maja 2011 – AQ proti Komisiji

(Zadeva F-66/10) (¹)

(Javni uslužbenci — Uradniki — Ocenjevalno poročilo — Ocenjevalno obdobje 2009 — Naziv ocenjevalca, ki je nižji od naziva uslužbenca — Ocena učinkovitosti za del referenčnega obdobja — Nedoločitev ciljev, ki jih mora uslužbenec doseči)

(2011/C 232/72)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: AQ (Bruselj, Belgija) (zastopnik: L. Massaux, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: C. Berardis-Kayser in G. Berscheid, zastopnika)

Predmet

Razglasitev ničnosti ocenjevalnega poročila tožeče stranke za obdobje od 1. januarja 2008 do 31. decembra 2008, ker je bila na podlagi tega poročila razvrščena v stopnjo uspešnosti III in ker sta ji bili dodeljeni dve napredovalni točki.

Izrek

1. Ocenjevalno poročilo AQ za ocenjevalno in napredovalno obdobje 2009 ter odločba, s katero sta bili AQ za isto obdobje dodeljeni dve napredovalni točki, se razglasita za nični.
2. Evropski komisiji se naloži, da AQ plača 2000 EUR.
3. V preostalem se tožba zavrne.
4. Evropska komisija nosi vse stroške.

(¹) UL C 288, 23.10.2010, str. 74.

Sodba Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 28. junija 2011 – Mora Carrasco in drugi proti Parlamentu

(Zadeva F-128/10) (¹)

(Javni uslužbenci — Uradniki — Medinstitucionalna premeštevitev med ocenjevalnim obdobjem, v katerem bi uradnik napredoval v svoji matični instituciji — Institucija, ki je pristojna za odločitev o napredovanju premeščenega uradnika)

(2011/C 232/73)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeče stranke: Aurora Mora Carrasco in drugi (Luxembourg, Luksemburg) (zastopniki: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis in E. Marchal, odvetniki)

Tožena stranka: Evropski parlament (zastopnika: O. Caisou-Rousseau in J. F. de Wachter, zastopnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti odločb o nenapredovanju tožečih strank v napredovalnem obdobju 2009.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Evropski parlament poleg lastnih stroškov nosi stroške tožečih strank.

(¹) UL C 63, 26.2.2011, str. 35.

Sklep Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 25. maja 2011 – Meierhofer proti Komisiji

(Zadeva F-74/07 RENV) (¹)

(Javni uslužbenci — Zaposlovanje — Javni natečaj — Kandidat, ki ne uspe na ustnem preizkusu — Obveznost obrazložitve — Pravila, ki veljajo za delo komisije)

(2011/C 232/74)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Stefan Meierhofer (München, Nemčija) (zastopnik: H. G. Schiessl, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: J. Currall in B. Eggers, zastopnika)

Predmet

Razglasitev ničnosti odločbe natečajne komisije natečaja EPSO AD/26/05 z dne 10. maja 2007, da se tožeča stranka ne vpiše na rezervni seznam navedenega natečaja zaradi neuspešno opravljenega ustnega preizkusa.

Izrek

1. O tožbi S. Meierhoferja v delu, v katerem očita, da je odločba z dne 19. junija 2007 nezadostno obrazložena, ni treba več odločati.
2. V preostalem se tožba S. Meierhoferja zavrže, deloma kot očitno neutemeljena, deloma kot očitno nedopustna.
3. Komisija nosi dve tretjini stroškov, ki jih je priglasila tožeča stranka v zvezi s prvim postopkom pred Sodiščem za uslužbence, ter svoje stroške, nastale v prvem postopku pred Sodiščem za uslužbence, postopku pred Splošnim sodiščem Evropske unije in tem postopku.
4. Tožeča stranka nosi tretjino svojih stroškov, nastalih v prvem postopku pred Sodiščem za uslužbence, ter vse stroške, nastale v postopku pred Splošnim sodiščem Evropske unije in v tem postopku.

(¹) UL C 223, 22.9.2007, str. 21.

Sklep Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 22. junija 2011 – Lebedef proti Komisiji

(Zadeva F-33/10) (¹)

(Javni uslužbenci — Uradniki — Ocenjevalno obdobje 2007 — Karierno ocenjevalno poročilo — SDI člena 43 Kadrovskih predpisov — Poročilo, sestavljeno po razglasitvi sodbe v zadevi F-36/07 — Očitna nedopustnost)

(2011/C 232/75)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Luksemburg) (zastopnik: F. Frabetti, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: J. Currall in G. Berscheid, zastopnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti kariernega ocenjevalnega poročila za tožečo stranko za obdobje od 1.1.2005 do 31.12.2005, kot je bilo sestavljeno po tem, ko ga je Sodišče za uslužbence s sodbo F-36/07 razglasilo za nično.

Izrek

1. Tožba se kot očitno nedopustna zavrže.
2. G. Lebedef nosi vse stroške.

(¹) UL C 209, 31.7.2010, str. 53.

Sklep Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 30. junija 2011 – Van Asbroeck proti Komisiji

(Zadeva F-88/10) (¹)

(Javni uslužbenci — Uradniki — Odločba o razvrstitvi v vmesni naziv — Zahteva za ponovni preizkus — Novo bistveno dejstvo — Neobstoj — Očitno nedopustna tožba)

(2011/C 232/76)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Marc Van Asbroeck (Dilbeek, Belgija) (zastopniki: S. Rodrigues, A. Blot in C. Bernard-Glanz, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: sprva G. Berscheid in D. Martin, zastopnika, nato J. Currall in G. Berscheid, zastopnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe o zavrnitvi predlogov tožeče stranke, da se Odločbo Komisije z dne 22. oktobra 2008 o uvedbi izravnalnega nadomestila za uradnike, pri katerih je prišlo do spremembe kategorije pred 1. majem 2004, razglasi za delno nično, da se jo z učinkom za nazaj s 1. majem 2004 prerazporedi v naziv D*4/8 in da se ji pri njeni karieri upošteva napredovanja, vsakoletne prilagoditve in povišanja v stopnji, ki jih je dosegla od takrat.

Izrek

1. Tožba se zavrne kot očitno nedopustna.
2. M. Van Asbroeck nosi stroške postopka.

(¹) UL C 317, 20.11.10, str. 50.

Sklep Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 29. junija 2011 – Schuerewegen proti Parlamentu

(Zadeva F-125/10) (¹)

(Javni uslužbenci — Uradniki — Ukrep odstranitve z delovnega mesta — Odvzem službene izkaznice — Odvzem pravice do dostopa do računalniškega omrežja — Predhodna upravna pritožba — Elektronski prenos — Dejanska seznanitev s strani uprave — Zamuda — Očitna nedopustnost)

(2011/C 232/77)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Daniel Schuerewegen (Marienthal, Luksemburg) (zastopnika: P. Nelissen Grade in G. Leblanc, odvetnika)

Tožena stranka: Evropski parlament (zastopnika: O. Caisou-Rousseau in E. Despotopoulou, zastopnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe OPI, s katero je bila tožeča stranka odstranjena z delovnega mesta in s katero ji je bila odvzeta službena izkaznica, in aktov, ki so sledili tej odločbi, ter zahteva za odškodnino.

Izrek

1. Tožba se zavrže kot očitno nedopustna.
2. D. Schuerwegenu se naloži plačilo vseh stroškov.

(¹) UL C 30, 29.1.2011, str. 68.

Sklep Sodišča za uslužbence z dne 20. maja 2011 – Florentiny proti Parlamentu

(Zadeva F-90/10) (¹)

(2011/C 232/78)

Jezik postopka: francoščina

Predsednik prvega senata je odredil izbris zadeve zaradi mirne rešitve spora.

(¹) UL C 55, 19.2.2011, str. 36.

Sklep Sodišča za uslužbence z dne 25. maja 2011 – AL proti Parlamentu

(Zadeva F-93/10) (¹)

(2011/C 232/79)

Jezik postopka: francoščina

Predsednik prvega senata je odredil izbris zadeve zaradi mirne rešitve spora.

(¹) UL C 328, 4.12.10, str. 61.

Sklep Sodišča za uslužbence z dne 27. aprila 2011 – AR proti Komisiji

(Zadeva F-120/10) (¹)

(2011/C 232/80)

Jezik postopka: francoščina

Predsednik prvega senata je odredil izbris zadeve.

(¹) UL C 72, 5.3.2011, str. 35.

Cena naročnine 2011 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 100 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni DVD	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	770 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni DVD	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), DVD, ena izdaja na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	300 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaji	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku prodaja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem DVD-ju.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

